

دعاهاي ارزشمند

منبع

أورد أهل السنة و الجماعة - مؤيد عبد الفتاح حمدان
صحيح الكلم الطيب - محمد ناصر الدين الألباني

طلب التصريح لتداول أو طباعة المصاحف والمطبوعات

Request Issuance of Permit Publication/Printing

نتيجة تدقيق مادة علمية
Result of Auditing the Material

Applicant	إيمان العبيد						جهة الطلب	
Reference number	IPP-001677						الرقم المرجعي / تاريخ الطلب	
Date of application	18/10/2023						تاريخ الطلب	
The addressee							الجهة المرسل إليها	
عدد الصفحات	القياس	سنة الطبع	اللغة	شكل المادة	الناشر/دار الطبع	المحقق	المؤلف	عنوان المادة
116	A5	2023	أخرى	كتاب	مركز السلام الإسلامي	رانبا حسن	إيمان العبيد	Precious Remembrance - Farsi

نتيجة التدقيق لا مانع من منح إذن التداول، وذلك لتحقيق المادة العلمية شروط طباعة وتداول المصاحف والمنشورات الدينية في إمارة دبي

تنبيهات :

For approved subjects only, the following is required:
the Department assumes no responsibility for scientific intellectual, legal or other rights to other.
Any abrasion, modification or separation in sealed attachments shall void the certificate.
The material may not be traded on the basis of this certificate, where the trading license shall be taken from the competent authority in the country.
This certificate is valid only within the territorial boundaries of the emirate of Dubai.
No entity that has been granted this certificate shall be entitled to include it in the pages of the material, whether it is a Qur'an or a book or any other format.
This certificate is valid for only six months.

بالنسبة للمواد المجازة يشترط التالي:
لا تتحمل الدائرة أية مسؤولية عن الحقوق العلمية، أو الفكرية، أو القانونية، أو أية حقوق أخرى تجاه الآخرين
أي كشط أو تعديل أو فصل في المرفقات المختومة يلغي الشهادة
لا يجوز تداول المادة بناءً على هذه الشهادة، حيث يتعين أخذ إجازة التداول من الجهة المختصة بالدولة
هذه الشهادة سارية المفعول ضمن حدود إمارة دبي
لا يحق لأي جهة تم منحها هذه الشهادة إدراجها أو إدراج شعار الدائرة الرسمي ضمن صفحات المادة العلمية المطبوعة
هذه الشهادة صالحة لمدة ستة أشهر من تاريخ إصدارها.

فهرست

1	مقدمه
7	ستایش الله
18	سلام و صلوات فرستادن بر رسول (ﷺ)
24	توبه و طلب مغفرت
38	درخواست کردن از الله
57	پناه بردن به الله
66	رقیة شرعیة
78	دعا در هنگام غم و اندوه
85	یاد کردن الله (ﷻ) در صبح و شام
96	اذکار قبل از خواب
104	دعاهای بعد از نماز
114	منابع
115	برنامه - تلفن همراه

مقدمه

یاد کردن الله

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ " مَثَلُ الَّذِي يُذْكَرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لَا يُذْكَرُ مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ " .

رسول (ﷺ) می فرماید: "مثال کسی که رب خود را یاد می کند و کسی که رب خود را یاد نمی کند، مثل شخص زنده و شخص مرده می باشد"
(صحیح البخاری ۶۴۰۷)

دعا

قَالَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - " لَيْسَ شَيْءٌ أَكْرَمَ عَلَى اللَّهِ سُبْحَانَهُ مِنَ الدُّعَاءِ " .

رسول (ﷺ) می فرماید: هیچ چیزی نزد الله با ارزش تر از دعا نیست
الترمذی ۳۳۷۰، حسنه الألبانی

دعا عبادت است ، و آن یعنی الله را بخوانیم، چنین که شخص با الله مکالمه داشته باشد، کسیکه خالق، و رب ما است ، کسیکه از حال ما آگاه است و بر همه چیز قادر است.

دعا

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا
دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾

و چون بندگانم، از تو درباره من بپرسند، بگو: به راستی که من نزدیکم، دعای دعا کننده را هنگامی که مرا بخواند؛ اجابت می کنم. پس (آنان) باید دعوت مرا بپذیرند، و به من ایمان بیاورند، باشد که راه یابند.
(سورة البقرة ١٨٦)

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ "الدُّعَاءُ مُخُّ الْعِبَادَةِ"

رسول (ﷺ) می فرماید: "دعا اصل عبادت است"

(جامع الترمذي ٣٣٧١)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ " إِذَا
دَعَا أَحَدُكُمْ فَلَا يَقُلِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي إِنْ شِئْتَ وَلَكِنْ لِيُعْزِمِ الْمَسْأَلَةَ
وَلْيُعْظِمِ الرَّغْبَةَ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَتَعَاطَمُهُ شَيْءٌ أَعْطَاهُ "

از ابی هریره رضی الله عنه روایت است، رسول (ﷺ) فرمود:
هنگامی که یکی از شما دعا کرد، نگویند، یا الله، اگر خواستی مرا
ببیمرز؛ بلکه با یقین و قاطعیت بخواند؛ زیرا هیچکس نمی تواند الله
را - به کاری - مجبور سازد، بلکه باید رغبت و امیدش را بزرگ و
جدی نشان دهد؛ زیرا الله متعال مجبور به دادن چیزی نیست و دادن
هیچ چیزی برایش دشوار نمی باشد.

(صحیح مسلم، ٢٦٧٩)

شرایط قبول شدن دعا

- اخلاص
- در دعا کردن نباید با طلب چیزی های حرام تجاوز کرد
- شخص باید یقین داشته باشد که الله (جَلَّ جَلالُه) دعای او را استجابت خواهد کرد
- درآمد و رزق و روزی شخص باید حلال باشد

آداب دعا کردن

1. ایمان محکم به یکتایی الله (جَلَّ جَلالُه) و ایمان به توانایی الله (جَلَّ جَلالُه) که تنها او قادر است، دعای ما را استجابت کند.
2. با اشتیاق الله (جَلَّ جَلالُه) را صدا زدن، بدون اینکه شخص صبر خود را از دست بدهد و یا بی حوصله شود.

أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ " يُسْتَجَابُ لِأَحَدِكُمْ مَا لَمْ يَعْجَلْ فَيَقُولُ قَدْ دَعَوْتُ فَلَا أَوْ فَلَمْ يُسْتَجَبْ لِي " .

رسول (ﷺ) می فرماید: "دعای همه شما استجابت خواهد شد، در صورتی که بی صبری نکنید، و نگویید "من دعا کردم ولی الله دعای من را استجابت نمی کند" (صحیح مسلم ۱۲۷۳۵)

أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُعْجِبُهُ أَنْ يَدْعُو ثَلَاثًا وَيَسْتَغْفِرَ ثَلَاثًا.

رسول (ﷺ) دوست داشت دعای خود را ۳ بار تکرار کند، و طلب استغفار هم ۳ بار تکرار می کرد. (سنن ابی داود ۱۵۲۴)

3. دعا با حمد و ستایش الله (ﷺ) شروع شود ، همان گونه که شایسته او می باشد .

4. الله (ﷺ) را با نام ها و صفاتش دعا کردن

قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُتُمْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١١٠﴾

بگو : «الله» را بخوانید یا «رحمان» را بخوانید، هر کدام را بخوانید، پس (فرقی ندارد) برای او نامهای نیکوست، و نمازت را نه زیاد بلند بخوان، و نه آن را خیلی آهسته بخوان، و میان آن دو؛ راهی (معتدل) برگزین (الاسراء ۱۱۰)

5. فرستادن صلوات بر رسول (ﷺ)

6. بالا بردن دستها هنگام دعا کردن، رسول (ﷺ) می فرماید :

" إِنْ رَبَّكُمْ حَيٌّ كَرِيمٌ يَسْتَحْيِي مَنْ عَبَدَهُ أَنْ يَرْفَعَ إِلَيْهِ يَدَيْهِ فَيْرُدَّهُمَا صِفْرًا - أَوْ قَالَ خَائِبَتَيْنِ "

رب شما حیی و کریم است برای بندگانش، او خجالت می کشد (خیلی بخشنده و مهربان است)، که بنده ای دستان خود را بالا ببرد، و الله آن را خالی برگرداند.
(سنن ابی داود ۱۴۸۸)

پس بالا بردن دستان یکی از آداب دعا کردن می باشد ، شیخ ابن عثیمین فرموده ؛ دو کف دست را بهم نزدیک کنیم و آن را تا حد سینه بالا ببریم، ولی می توان آن را بالاتر هر برد که به آن ابتهال گفته می شود.
نکته : در بعضی مواقع هم نباید دستها را بالا برد

بهترین اوقات برای دعا کردن

بعضی از بهترین اوقات برای دعا کردن:

- دعا کردن در سجده ، در نماز
- بعد از تشهد آخر (قبل از سلام)
- آخرین قسمت شب (قبل از فجر)
- بین اذان و اقامه
- در موقع سفر
- در موقع باران
- آخرین ساعت روز در روز جمعه
- دعای شخص روزه دار
- دعای مادر برای فرزندش

دعا کردن برای دیگران در غیاب آنها

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

پس (ای پیامبر) بدان که معبودی (به حق) جز "الله" نیست، و برای گناه خود و برای مردان و زنان مؤمن آمرزش طلب کن.
(سورة محمد ۱۹)

رسول (ﷺ) همواره ما را تشویق به دعا کردن می کرد، چنان که فرموده:

"دعوة المرء المسلم لأخيه بظهر الغيب مستجابة، عند رأسه ملك موكل كلما دعا لأخيه بخير قال الملك الموكل به: آمين، ولك بمثل"

دعای شخص برای برادر مسلمانش در غیابش به آسانی قبول می شود ، و زمانی که شخص برای برادر مسلمانش دعای خیر می کند، يك ملك برگزیده می شود ، و به دعای شخص می گوید“امین ، همچنین خودت هم این نعمت را دریافت کنی“.

(صحیح المسلم ، کتاب ۱۷ ، حدیث ۳۱)

بهترین دعاها، دعای پیامبران می باشد که در قرآن ذکر شده است، و یا

اینکه دعاهایی که در سنت رسول (ﷺ) ذکر شده است

بهترین دعاها ، دعاهای پیامبران می باشد؛ با این وجود ، گفتن کلمات دیگر با توجه به نیازهای خاص درخواست کننده مجاز است. دعاهای زیبا و معتبر دیگر وجود دارد، ولی مؤمن باید بکوشد که از اعتبار آن مطمئن باشد.

ستایش الله (جَلَّ جَلَالُهُ)

ستایش کردن الله (جَلَّ جَلَالُهُ) چنان که شایسته اوست

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْقَانِئِينَ وَالْقَانِئَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ
وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَشِيعِينَ وَالْخَشِيعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ
وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ
فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا
وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٥﴾

همانا مردان مسلمان و زنان مسلمان، مردان مؤمن و زنان مؤمن، مردان فرمانبردار و زنان فرمانبردار، مردان راستگو و زنان راستگو، مردان صابر و زنان صابر، مردان با خشوع و زنان با خشوع، مردان صدقه دهنده و زنان صدقه دهنده، مردان روزه دار و زنان روزه دار، مردانی که شرمگاه خود را حفظ می کنند، و زنانی که شرمگاه خود را حفظ می کنند، و مردانی که الله را بسیار یاد می کنند، و زنانی که الله را بسیار یاد می کنند، الله برای (همه ی) آنان آمرزش و پاداش عظیمی آماده کرده است.

(سورة الاحزاب ٣٥)

عَنْ فَضَالَةَ بْنِ عُبَيْدٍ، قَالَ بَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَاعِدًا إِذْ دَخَلَ رَجُلٌ فَصَلَّى فَقَالَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي . فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ " عَجَلْتَ أَيُّهَا الْمُصَلِّي إِذَا صَلَّيْتَ إِذَا صَلَّيْتَ فَاقْعَدْتَ فَاحْمَدِ اللَّهَ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ وَصَلِّ عَلَىَّ ثُمَّ ادْعُهُ " .

روزي رسول (ﷺ) نشستہ بود ، مردی وارد شد و نماز خواند و گفت: "ای الله ، مرا ببخش و به من رحم کن." رسول (ﷺ) صدای او را شنید و گفت: "ای نماز خوان، تو عجله کردی، وقتی نماز خواندی و نشستی، اول الله را ستایش کن همان گونه که شایسته اوست ، سپس بر من صلوات بفرست، بعد دعای خود را بطلب.

(جامع الترمذی ۳۴۷۶)

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيزَانَ . وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأَنِ - أَوْ تَمْلَأُ مَا بَيْنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ -

رسول (ﷺ) می فرماید: " طهارت نصف ایمان است، و گفتن الحمد لله میزان را پر می کند و گفتن سبحان الله و الحمد لله ، هر چه ما بین آسمان ها و زمین است را پر می کند.

(صحیح مسلم ۲۲۲)

سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ

الله منزه است ، و تمام ستایش برای الله است ، و هیچ معبودی بحق جز الله نیست، و الله بزرگ ترین است.

(مسلم ۴۸۰۷۲)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾
مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٤﴾

ستایش مخصوص الله است که پروردگار جهانیان است، بخشنده ی
مهربان است، مالک روز جزاء است.
(سورة الفاتحة ۲-۴)

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ

ستایش برای الله است که آسمانها و زمین را آفرید و تاریکیها و نور را
پدید آورد.
(سورة الانعام ۱)

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

ستایش مخصوص الله است که ما را به این (بهشت) هدایت نمود، و اگر الله
ما را هدایت نمی کرد؛ ما هرگز راه نمی یافتیم.
(سورة الاعراف ۲۳)

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِ رُسُلًا أُولَىٰ أَجْنَحَةٍ

مَثْنَىٰ وَثُلُثَ وَرُبْعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾

حمد (و ستایش) مخصوص الله است، آفریننده ی آسمانها و زمین، (کسی)
که فرشتگان را رسولانی قرار داد؛ دارای بالهای دوگانه و سه گانه و
چهارگانه، هر چه بخواهد در آفرینش می افزاید، بی گمان الله بر هر چیزی
تواناست.
(سورة فاطر ۱)

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ۝١

حمد و سپاس مخصوص الله است که بر بنده اش (محمد) کتاب (قرآن) را نازل کرد، و هیچ گونه کجی و انحرافی در آن قرار نداد .
(سورة الكهف ۱)

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ

الرَّحِيمُ ۝٢٢ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ

السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهِمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ

سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝٢٣ هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ

الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝٢٤

او الله است که جز او معبودی (راستین) نیست، دانای غیب و آشکار است، او بخشنده مهربان است. او الله است که جز او معبودی (راستین) نیست، پادشاه، نهایت پاک، منزّه (و سالم از هر عیب)، ایمنی دهنده، نگهبان پیروزمند، جبار (جبران کننده) و شایسته عظمت و بزرگی است. الله پاک و منزّه است از آنچه (برای او) شریک می آورند. او الله است، خالق، نوآفرین، تصویر دهنده، برای او نامهای نیک است، آنچه در آسمانها و زمین است تسبیح او می گویند، و او پیروزمند حکیم است.

(سورة الحشر ۲۲-۲۴)

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي
الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١﴾

حمد (و ستایش) مخصوص الله است که آنچه در آسمانها و آنچه در زمین
است از آن اوست، و ستایش در (سرای) آخرت (نیز) از آن اوست، و او
حکیم آگاه است.

(سورة سبأ ١)

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ
لَهُ وِليٌّ مِنَ الدُّنْيَا وَكَبْرُهُ تَكْبِيرًا ﴿١١١﴾

ستایش برای الله است که فرزندی (برای خود) بر نگزیده و او را در
فرمانروای هیچ شریکی نیست، و بخاطر ناتوانی (و ذلت حامی و)
سرپرستی برای او نیست، و او را به شایستگی بزرگ بشمار.

(سورة الاسراء ١١١)

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ
 الْحَمْدُ أَنْتَ قَيِّمُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ
 مَلِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ الْحَقُّ،
 وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَقَوْلُكَ الْحَقُّ، وَلِقَاؤُكَ الْحَقُّ، وَالْجَنَّةُ الْحَقُّ، وَالنَّارُ
 الْحَقُّ، وَالسَّاعَةُ الْحَقُّ، وَالنَّبِيُّونَ الْحَقُّ، وَمُحَمَّدٌ الْحَقُّ، اللَّهُمَّ لَكَ
 أَسْلَمْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَإِلَيْكَ أُنَبِّتُ، وَبِكَ
 خَاصَمْتُ، وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ، أَنْتَ رَبُّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ، فَاعْفِرْ لِي
 مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَنْتَ
 أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمُقَدَّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخَّرُ، أَنْتَ إِلَهِي، لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ

یا الله، ستایش شایسته توست [زیرا] تو نور آسمانها و زمین و هر چه
 در آنهاست، می باشی. ستایش شایسته توست [زیرا] تو پابرجا کننده ی
 آسمانها و زمین و هر چه در آنهاست، می باشی، ستایش شایسته توست
 [که] فرمانروای آسمانها و زمینی، و ستایش شایسته توست که حقی و
 وعده ات حق، دیدار با تو حق، گفتارت حق، ملاقات کردن تو حق، بهشت
 حق، آتش حق، پیغمبران حق و محمد حق و قیامت حق می باشی. یا الله،
 تسلیم تو شدم، بر تو توکل نمودم، به تو ایمان آوردم، و به سوی تو روی
 آوردم، به خاطر تو به دشمنی پرداختم، و قضاوت را پیش تو آوردم، تو
 رب ما هستی، و بازگشت بسوی توست، پس آنچه را که مرتکب شده و
 آنچه را که مرتکب می شوم، چه آشکار و چه نهان، و آنچه را بهتر در
 مورد من می دانی، همه را بیامرزش. تو اول و آخر هر امری، تو اله من
 هستی، هیچ معبودی بحق جز تو نیست، و هیچ قدرتی جز از جانب تو
 نیست.

(بخاری، ۶۹۰۰)

اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ، مِلءَ السَّمَاوَاتِ وَمِلءَ الْأَرْضِ وَمِلءَ مَا
 شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ، أَهْلَ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ،
 وَكُنَّا لَكَ عَبْدًا، لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِي لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا
 يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ

یا الله، ای پروردگار ما، حمد و ستایش از آن تو است؛ ستایشی که آسمان
 ها و زمین و میان آنها و هر چه را که تو بخواهی، پر کند، یا الله، تو اهل
 ستایش و عظمت هستی، کسیکه لایق ستوده شدن بوسیله ی بندگان است و
 همه بنده ی تو هستیم، آنچه را که تو عنایت کنی، هیچکس نمی تواند جلوی
 آن را بگیرد و چیزی را که تو منع کنی، کسی نمی تواند آن را عطا کند. و
 هیچ صاحب سرمایه ای را سرمایه اش از عذاب تو نجات نمی دهد. (ابو داود
 ۸۴۷)

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ، وَإِلَيْكَ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ

یا الله تمام ستایش برای توست، و بازگشت تمام امور به توست.
 (البیهقی، ۴۳۹۹)

الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ، كَمَا يُحِبُّ رَبُّنَا وَيَرْضَى

ستایش برای الله است، ستایش فراوان طاهر و مبارك، همان ستایشی که
 رب مان دوست دارد و راضی می شود.
 (ابن حبان، ۸۴۵۰)

الْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا

ستایش فراوان برای الله، الله بزرگ ترین است.
 (ابن ابی شیبیه، ۱۶۷۷)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ،
الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

يا الله، از تو مي خواهم در حالي كه شهادت مي دهم ، هيچ معبودي
بحق جز تو نيست ، بر طرف كننده نيازها هستي، نزاده و زاده نشده اي
و كسي همتاي تو نيست.

(الترمذي، ۳۴۷۰)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْمَنَّانُ، يَا بَدِيعَ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ

يا الله، از تو مي طلبم ، كه همه ستايش از آن توست، [زيرا كه] جز تو
معبودي بحق نيست، تو منان هستي (همه ي نعمات و خوبي ها از
توست) اي آفريننده آسمانها و زمين! اي بزرگوار و ارجمند! اي زنده ي پا
برجا.

(التسائي، ۱۳۰۰)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ، وَأَشْهَدُ مَلَائِكَتَكَ وَحَمَلَةَ عَرْشِكَ، وَأَشْهَدُ مَنْ
فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ؛ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ،
وَحَدِّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ

يا الله! من تو را، بشهادت مي گيرم، و ملائكه و حمل كنندگان عرشت را،
به گواه مي گيرم و هر كه در آسمان ها و زمين است را به گواه مي گيرم ،
كه تنها تو معبود [بحقي] و هيچ معبود ديگري جز تو نيست، يگانه و بي
شريكي و شهادت مي دهم، محمد(ﷺ) بنده و فرستاده توست.

(الحكيم، ۱۹۲۰)

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ
 أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

هیچ معبودی بحق نیست جز الله یگانه و بی شریک. فرمانروایی و ستایش از
 آن اوست و او بر هر چیزی تواناست، الله منزله است، ستایش برای اوست،
 و هیچ معبودی بحق جز او نیست، و او بزرگ است، و هیچ تغییر و
 قدرتی جز از جانب الله والای بزرگ نیست.

(ابن ماجه، ۳۸۷۸)

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
 كَثِيرًا، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
 الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

هیچ معبودی بحق نیست جز الله یگانه و بی شریک، او بزرگ است،
 و ستایش فراوان برای اوست، الله منزله است رب جهانیان است، و هیچ
 تغییر و هیچ قدرتی جز از جانب الله عزیز و حکیم نیست.

(ابن ماجه، ۹۴۶)

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا
 شَرِيكَ لَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا
 حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

هیچ معبودی بحق نیست جز الله، و او بزرگ ترین است، هیچ معبودی بحق
 نیست جز الله یگانه، هیچ معبودی بحق نیست جز الله بی شریک است، هیچ

معبودي بحق نیست جز الله، مالکیت از آن اوست و ستایش برای اوست، هیچ معبودی بحق نیست جز الله، و هیچ دگرگونی و قدرتی نیست جز از جانب الله.

(ابن ماجه ۸۵۱)

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَعَزَّ جُنْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَغَلَبَ الْأَحْزَابَ
وَحْدَهُ، فَلَا شَيْءَ بَعْدَهُ

هیچ معبودی بحق لایق عبادت نیست جز الله یگانه، کسیکه ارتش خود را گرامی می دارد، و به بنده ی خود پیروزی می دهد، و او به تنهایی بر دشمنان غالب می شود، و هیچ چیز بعد از او نیست.

(بخاری، ۳۸۸۰)

سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ، سُبْحَانَ اللَّهِ مِثْلَ مَا
فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا أَحْصَى كِتَابُهُ، سُبْحَانَ
اللَّهِ مِثْلَ مَا أَحْصَى كِتَابُهُ، سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ كُلِّ شَيْءٍ، سُبْحَانَ
اللَّهِ مِثْلَ كُلِّ شَيْءٍ

الله را به تعداد مخلوقاتش در آسمان، و بر روی زمین، به پاکی یاد می کنم، الله را به میزان مخلوقاتش در آسمان، و بر روی زمین، به پاکی یاد می کنم، الله را به تعداد آنچه کتابش [= لوح محفوظ] برشمرده، به پاکی یاد می کنم. الله را به میزان آنچه کتابش [= لوح محفوظ] برشمرده، به پاکی یاد می کنم. الله را به تعداد همه چیز به پاکی یاد میکنم. الله را به میزان همه چیز به پاکی یاد میکنم.

(احمد، ۲۴۹۷۰)

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ
غَيْرُكَ

پاك و منزه هستي يا الله، ستايش و حمد براي توست، و مبارك است اسم تو، مقام تو بالاست، و جز تو معبودي لايق عبادت نيست.
(النسائي، ۸۴۹)

اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

الله بزرگ است، ستايش فروان براي الله است، الله را منزه مي شمارم، اول صبح و آخر روز.

(مسلم، ۶۰۱)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ،
وَبِكَ مِنْكَ، لَا أَحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ؛ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَيَّ نَفْسِكَ

يا الله از خشم و غضبت به رضايت پناه مي برم، و از عذابت به بخشش خودت پناه مي برم، و از تو به خودت پناه مي برم، نمي توانم تو را همان گونه که هستي ستايش کنم، تو همان طور هستي که خود را ستايش کرده اي.

(النسائي، ۱۱۰۰)

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾
وَسَلَّمَ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾

پاك و منزه است پروردگار تو، پروردگار عزت، از آنچه (مشركان) توصيف مي کنند. و سلام، بر رسولان. و سپاس و ستايش مخصوص الله است که پروردگار جهانيان است.

(الصفات ۱۸۰-۱۸۲)

سلام و صلوات فرستادن بر رسول (ﷺ)

مقدمه

الله (ﷻ) می فرماید:

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾

بی گمان الله و فرشتگانش بر پیامبر درود می فرستند؛ ای کسانی که ایمان آورده اید! بر او درود فرستید، و سلام بگویید، سلامی نیکو.
(الاحزاب: ٥٦)

تعریف

صلاة : ستایش، برکت، رحمت و دعا

1. درود الله بر رسول (ﷺ)
 - ستایش الله برای رسول (ﷺ) در برابر فرشتگان
 - مغفرت و رحمت الله برای رسول (ﷺ)
2. درود فرشتگان، انسان ها و جن بر رسول (ﷺ)، آنها از الله طلب رحمت و برکت برای رسول (ﷺ) می کنند.

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، أَكْثَرُهُمْ عَلَيَّ صَلَاةً

از عبدالله بن مسعود (رضي الله عنه) روایت است ، رسول (ﷺ) چنین فرمود : کسانی که روز قیامت به من نزدیک خواهند بود، آنهایی هستند که بیشترین درود را بر من می فرستادند.

(الترمذي، وتر، فصل: فضل فرستادن صوات بر رسول (ﷺ) حديث: ٤٨٤)

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "البخيل من ذكرت عنده، فلم يصل علي"

رسول (ﷺ) می فرماید: بخیل کسی است که در حضور او نام من برده می شود و او درود بر من نمی فرستد.

(الترمذي ٣٥٤٦ - صححه الألباني - في إرواء الغليل)

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "رغم أنف رجل ذكرت عنده فلم يصل علي"

از ابي هريرة روایت است رسول (ﷺ) چنین فرمود : بینی اش بر خاک مالیده شود(خوار و زبون باد) کسی که نام من نزدش برده شود و بر من درود نفرستد.

(صحيح الترمذي ٣٥٤٥، صححه الألباني)

فضل فرستادن صلوات و درود بر رسول (ﷺ) روز جمعه

وعن أوس بن أوس، رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "إن من أفضل أيامكم يوم الجمعة، فأكثرُوا علي من الصلاة فيه، فإن صلاتكم معروضة علي" فقالوا: يا رسول

الله، كيف تعرض صلاتنا عليك وقد أُرمت؟ قال: يقول: بلبت،
قال: "إن الله عز وجل حرم على الأرض أجساد الأنبياء"

از اوس بن اوس رضي الله عنه روایت است: رسول (ﷺ) فرمود: " بدرستی از بهترین روزهایتان، روز جمعه می باشد، پس در آن روز بر من درود بیشتر بفرستید، زیرا درودتان در آن روز برای من عرضه می شود." گفتند: یا رسول (ﷺ) چطور درودمان برای تو عرضه می شود، در حالیکه بدنت پوشیده با زمین آمیخته شده است؟ او (ﷺ) فرمود: "الله بر زمین حرام کرده از اینکه بدن پیامبران را بخورد."

(سنن ابی داود ۱۰۴۷، صححه الالبانی)

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ

یا الله ، درود و سلام و برکت بر نبی مان محمد (ﷺ) باد.
(الترمذی ۲۴۵۷)

روش صحیح فرستادن درود بر رسول (ﷺ)

دعا کردن به الله برای فرستادن درود و سلام بر رسول (ﷺ) باید بروشی باشد که رسول (ﷺ) به ما آموخته است، چنین پاداش پیروی کردن از سنت او را کسب خواهیم کرد.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى
إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى
مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ
إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

يا الله ! بر محمد و آل محمد درود [و رحمت] بفرست همچنانکه بر ابراهيم و آل ابراهيم درود فرستاده اي، که همانا تو ستوده و بزرگواري. و بر محمد و آل محمد برکت فرو فرست همچنانکه بر ابراهيم و آل ابراهيم برکت فرستاده اي که همانا تو ستوده و بزرگواري

(بخاري، ۳۱۹۰)

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَىٰ أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَىٰ آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ، وَعَلَىٰ أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَىٰ آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ

يا الله ! بر محمد و همسرهاي محمد و فرزندان او درود [و رحمت] بفرست همچنانکه بر ابراهيم درود فرستاده اي. و بر محمد و همسرهاي محمد و فرزندان او، برکت فرو فرست همچنانکه بر ابراهيم برکت فرستاده اي که همانا تو ستوده و بزرگواري

(مسلم، ۴۰۷)

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ، وَعَلَىٰ أَهْلِ بَيْتِهِ، وَعَلَىٰ أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَىٰ آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ، وَعَلَىٰ أَهْلِ بَيْتِهِ، وَعَلَىٰ أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَىٰ آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ

يا الله ! بر محمد و اهل بيت او و همسرهاي او، و فرزندان او درود [و رحمت] بفرست همچنانکه بر ابراهيم درود فرستاده اي، که همانا تو ستوده و بزرگواري. و بر محمد و اهل بيت او و همسرهاي او، و فرزندان او،

برکت فرو فرست همچنانکه برابراهیم برکت فرستاده ای که همانا تو ستوده و بزرگواری (احمد، ۳۷/۵)

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ
عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ، وَعَلَى آلِ
مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ
مَجِيدٌ

یا الله! بر محمد پیامبر بی سواد، و آل محمد درود [و رحمت] بفرست
همچنانکه بر ابراهیم درود فرستاده ای. و بر محمد پیامبر بی سواد و آل
محمد برکت فرو فرست همچنانکه بر ابراهیم از بین همه مردمان جهان
برکت فرستاده ای، که همانا تو ستوده و بزرگواری.
(مسلم، ۴۰۵)

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ،
وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ،
إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

یا الله! بر محمد و آل محمد درود [و رحمت] بفرست، و بر محمد و آل
محمد برکت فرو فرست، همچنانکه بر ابراهیم درود [و رحمت] و برکت
فرستاده ای، که همانا تو ستوده و بزرگواری.
(الطبرانی، ۲۵۸۵)

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ
إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ،
كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ

يا الله! بر محمد، بنده ات و رسولت، درود [و رحمت] بفرست همچنانکه بر
ابراهیم درود فرستاده ای. و بر محمد، بنده ات و رسولت و بر آل محمد
برکت فرو فرست، همچنانکه بر ابراهیم و آل ابراهیم برکت فرستاده ای.

(البخاری، ۴۵۲۰)

توبه و طلب مغفرت

فَسِيحْ بِمَحْمَدٍ رَيْكَ وَأَسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾

پس به ستایش پروردگارت تسبیح گوی و از او آمرزش بخواه، همانا او بسیار توبه پذیر است.
(سورة النصر ۳)

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " قَالَ اللَّهُ يَا ابْنَ آدَمَ إِنَّكَ مَا دَعَوْتَنِي وَرَجَوْتَنِي غَفَرْتُ لَكَ عَلَى مَا كَانَ فِيكَ وَلَا أَبَالِي يَا ابْنَ آدَمَ لَوْ بَلَغَتْ ذُنُوبُكَ عَنَانَ السَّمَاءِ ثُمَّ اسْتَغْفَرْتَنِي غَفَرْتُ لَكَ وَلَا أَبَالِي يَا ابْنَ آدَمَ إِنَّكَ لَوْ أَتَيْتَنِي بِقُرَابِ الْأَرْضِ خَطِيئًا ثُمَّ لَقَيْتَنِي لَا تَشْرِكُ بِي شَيْئًا لِأَتَيْتُكَ بِقُرَابِهَا مَغْفِرَةً "

رسول(ﷺ) فرمود: الله متعال می فرماید: ای فرزند آدم، تا وقتی که مرا بخوانی و به من امیدوار باشی، همه ی گناہانی را که مرتکب شده ای، می بخشم و (به گناہانت) اهمیت نمی دهم. ای فرزند آدم، اگر گناہانت به اندازه ای بزرگ و زیاد باشد که به ابرهای آسمان برسد و سپس از من آمرزش بخواهی، تو را می بخشم و (به گناہانت) توجه نمی کنم. ای فرزند آدم، اگر درحالی به سوی من بیایی و با من ملاقات کنی که به پُری زمین گناه کرده ای، ولی هیچ چیز و هیچکس را شریکم نکرده باشی، من با همین اندازه مغفرت و آمرزش نزدت خواهم آمد.

(جامع الترمذی ۳۵۴۰)

قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ " وَاللَّهِ إِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ فِي الْيَوْمِ أَكْثَرَ مِنْ سَبْعِينَ مَرَّةً "

از ابو هريرة روايت است: شنيدم رسول (ﷺ) چنين فرمود: به الله قسم، من روزانه بيشتر از ۷۰ مرتبه از الله طلب استغفار، و به او توبه مي كنم.
(صحيح البخاري ۶۳۰۷)

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ لَمْ تُذْنِبُوا لَذَهَبَ اللَّهُ بِكُمْ وَلَجَاءَ بِقَوْمٍ يُذْنِبُونَ فَيَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ فَيَغْفِرُ لَهُمْ

رسول (ﷺ) چنين فرمود: سوگند به ذاتي كه جانم در دست اوست، اگر گناه نمي كرديد، الله شما را از ميان برمي داشت و كساني را به جاي شما مي آورد كه گناه كنند و از الله متعال آمرزش بخواهند و او نيز آنها را ببخشد.

(صحيح مسلم، ۲۶۸۷)

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ، وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ

يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٤٨﴾

بي گمان الله اين را كه به او شرک آورده شود، نمي بخشد، و غير از آن را براي هر كس بخواهد مي بخشد، و هر كس كه به الله شرک ورزد، يقيناً گناهي بزرگ بر بافته است.

(النساء ۴۸)

شرایط کسب بخشایش گناهان (بر اساس سوره طه)

وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ ﴿٨٢﴾

و همانا من آمرزنده ام برای کسی که توبه کرد و ایمان آورد، و کار شایسته انجام داد، سپس هدایت یافت.

(سوره طه ۸۲)

1. ابتدا شخص باید توبه کند.
2. دوم ، شخصاً باید صادقانه ایمان داشته باشد.
3. باید اعمال صالح و درست انجام دهد.
4. و در نهایت باید روی طریق هدایت ثبات داشته باشد.

رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّارْتَعْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾

پروردگارا! ما به خود ستم کردیم، و اگر ما را نیامرزی و بر ما رحم نکنی، مسلماً از زیانکاران خواهیم بود.

(سوره الاعراف ۲۳)

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤١﴾

پروردگارا! مرا و پدر و مادر مرا ، و مؤمنان را (در) روزی که حساب بر پا می شود ببامرز.

(سوره ابراهیم ۴۱)

رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ
 عَلَيْنَا إصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا
 مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ۗ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا
 فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾

پروردگارا! بارگزار (و تکلیف سنگین) را بر (دوش) ما مگذار، چنانکه آن
 را بر (دوش) کسانی که پیش از ما بودند؛ گذاشتی، پروردگارا! آنچه را که
 طاقت تحمل آن را نداریم بر (دوش) ما مگذار، و ما را بیمارز و به ما رحم
 فرمای. تو مولا و سرورمایی پس ما را بر گروه کافران پیروز گردان.
 (سورة البقرة ٢٨٦)

رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا
 رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ
 الْأَبْرَارِ ﴿١١٣﴾ رَبَّنَا وَعَإِنَّا لَمَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١١٤﴾

پروردگارا! ما شنیدیم که ندا دهنده ای به ایمان فرا می خواند، که: «به
 پروردگار خود ایمان بیاورید» پس ایمان آوردیم، پروردگارا! پس گناهان ما
 را ببخش، و بدیهای ما را بپوشان، و ما را با نیکان بمیران. پروردگارا!
 آنچه را که بر (زبان) فرستادگانت به ما وعده داده ای به ما عطا کن، و ما
 را در روز قیامت رسوا مگردان، بدرستی که تو خلاف وعده نمی کنی.
 (سورة آل عمران ١١٣-١١٤)

رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا
تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾

پروردگارا! ما را و برادرانمان را که در ایمان بر ما پیشی گرفتند ببامرز،
و در قلب هایمان کینه ای نسبت به کسانی که ایمان آورده اند قرار مده،
پروردگارا! بی گمان تو رؤوف و مهربانی.
(سورة الحشر ۱۰)

رَبَّنَا أْتِمِّمْ لَنَا نُورَنَا وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٨﴾

پروردگارا! نور ما را به تمام (و کمال) برسان، و ما را ببامرز بی گمان تو
بر هر چیز توانایی.
(سورة التحريم ۸)

رَبَّنَا إِنَّا أَمْنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٦﴾

پروردگارا! به راستی ما ایمان آورده ایم، پس گناهان ما را ببامرز، و ما
را از عذاب آتش نگاه دار.
(سورة آل عمران ۱۶)

رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى
الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٧﴾

پروردگارا! گناهان ما را ببامرز، و از زیاده روی ما، در کارمان (بر ما
ببامرز) و گامهای ما را استوار بدار و ما را بر گروه کافران، پیروز
گردان.
(سورة آل عمران ۱۴۷)

رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا
وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

پروردگارا! رحمت و علم تو همه چیز را فرا گرفته است، پس برای کسانی که توبه کرده اند، و راه تو را پیروی کرده اند، بیامرزش، و آنان را از عذاب دوزخ نگاه دار.

(سورة غافر ۷)

رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي

پروردگارا! من به خود ستم کردم، پس مرا ببخش.

(سورة القصص ۱۶)

رَبِّ اغْفِرْ وَأَرْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ

پروردگارا! ببخش و رحم کن! و تو بهترین رحم کنندگانی.

(سورة المؤمنین ۱۱۸)

وَجَهْتُ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفاً وَمَا أَنَا مِنَ
 الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلَاتِي، وَنُسُكِي، وَمَحْيَايَ، وَمَمَاتِي، اللَّهُ رَبُّ
 الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ؛ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ. اللَّهُمَّ
 أَنْتَ الْمَلِكُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِي
 وَاعْتَرَفْتُ بِذُنُوبِي فَأَعْفِرْ لِي ذُنُوبِي جَمِيعاً، إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا
 أَنْتَ، وَاهْدِنِي لِأَحْسَنِ الْأَخْلَاقِ، لَا يَهْدِي لِأَحْسَنِهَا إِلَّا أَنْتَ،
 وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا، لَا يَصْرِفُ عَنِّي سَيِّئَهَا إِلَّا أَنْتَ، لَيْتَيْكَ
 وَسَعْدَيْكَ، وَالْخَيْرُ كُلُّهُ فِي يَدَيْكَ، وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَّا لَكَ، أَنَا بِكَ وَإِلَيْكَ،
 تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ، اسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

صورتم را خالصانه بسوي کسی مي آورم، که پديد آورنده ي آسمان
 ها و زمين است ،و من از مشرکان نيستم،بی گمان نمازم، و عبادت
 (وقريانی) من، و زندگی و مرگ من، همه برای الله پروردگار جهانيان
 است، شریکی برای او نيست، و به اين امر شده ام، و من از مسلمانانم.
 يا الله ،تو مالک هستي، جز تو معبودي لايق عبادت نيست، تو رب من
 هستي و من بنده ي تو هستم، به نفس خود ظلم کرده ام، به گناه خود
 اعتراف مي کنم،پس همه ي گناهاي مرا ببخش، چون هيچ کس جز تو
 گناهان را نمي بخشد، و مرا به بهترين اخلاق هدايت کن،هيچ کس به
 بهترين آن هدايت نمي کند، جز تو.و اخلاق بد را از من دور ساز(که)
 کسی جز تو آن را دور نميسازد. حاضر به اطاعت از امر تو هستم ،و
 خوشحالم در خدمت تو باشم، و همه خير در دستان توست، و شر از
 سوي تو نيست، وجود من بخاطر توست و بازگشتم بسوي توست،تو با
 برکت هستي و والايي ، از تو طلب مغفرت مي کنم و بسوي تو توبه مي
 کنم.

(مسلم، ۸۷۱)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ، الْأَحَدَ الصَّمَدَ، الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ؛ أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

یا الله، از تو که یگانه تنها و بر طرف کننده نیازها هستی، نزاده و زاده نشده ای و کسی همتای تو نیست، میخواهم که گناهام را ببامرزی، چرا که تو آمرزنده و مهربانی.

(ابوداود، ۹۸۵)

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي وَجَهْلِي، وَإِسْرَافِي فِي أَمْرِي، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي جِدِّي وَهَزْلِي، وَخَطِيئِي وَعَمْدِي، وَكُلَّ ذَلِكَ عِنْدِي، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

یا الله اشتباهات و ندانم کاری هایم و زیاده روی ام در کارها و آنچه را تو بهتر از من می دانی، ببامرز؛ یا الله گناهانی را که به جدی، شوخی و به عمد و خطا انجام داده ام، و هر چه را نزد خود داری ببخش؛ یا الله! گناهان گذشته و آینده، و گناهانی که به صورت پنهان و آشکار انجام داده ام و آنچه را تو از من به آن داناتری، ببخش. این تویی- که هرکس را بخواهی به سوی کارهای نیک و بهشت - به پیش می بری و- هرکس را بخواهی از کارهای نیک و بهشت - عقب می اندازی و تو بر هر کاری توانایی (مسلم، ۲۷۱۹)

اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ،
فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

يا الله من بر خود ظلم فراوان کرده ام، و هیچ کس جز تو گناهان را
مغفرت نمی دهد، پس از جانب خودت مرا مغفرت ده، و بر من رحم نما،
همانا تو بخشنده ی مهربانی.

(البخاری ۵۶۶۷)

اللَّهُمَّ طَهِّرْنِي مِنَ الذُّنُوبِ وَالْخَطَايَا، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْهَا كَمَا يُنْقَى
التُّوبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ طَهِّرْنِي بِالتَّلْجِ وَالتَّبَرْدِ وَالتَّمَاءِ
التَّارِدِ

یا الله مرا از گناهان و اشتباهات طاهر کن، یا الله، همچنانکه پارچه
سفید، از پلیدی و چرک پاک و صاف می گردد، گناهانم را پاک و
صاف بگردان. پروردگارا، مرا به وسیله یخ، تگرگ و آب یخ بشوی و پاک
گردان.

(النسائی ۴۰۲)

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، وَوَسِّعْ لِي فِي دَارِي، وَبَارِكْ لِي فِيمَا
رَزَقْتَنِي

یا الله گناه مرا مغفرت ده، روزی ام را در خانه ام برایش بگشا، و در
رزقی که به من داده ای برکت قرار ده.

(احمد، ۶۳/۴)

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاجْبُرْنِي، وَارْفَعْنِي، وَاهْدِنِي،
وَاعْفِنِي، وَارْزُقْنِي

یا الله مرا مغفرت ده، و به من رحم فرما، و مرا حکایه نیاز کن، مقام
مرا بالا ببر، مرا هدایت کن، مرا عافیت و سلامتی ده، و مرا روزه ده.
(ابوداود، ۸۵۰)

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، وَأَخْسِبْ شَيْطَانِي، وَقُلِّبْ رِهَانِي، وَثَقِّلْ
مِيزَانِي، وَاجْعَلْنِي فِي النَّدِيِّ الْأَعْلَى

یا الله گناهانم را ببخش، شیطانم را از من دور فرما، مرا از مسؤلیت هایم
رهایی ده، میزان حسناتم را برایم سنگین فرما، و مرا در بالاترین درجه
قرار ده.
(ابوداود، ۵۰۵۴)

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ، دِقَّةً وَجِلَّةً، وَأَوَّلَهُ وَآخِرَهُ وَعَلَانِيَتَهُ
وَسِرَّهُ

یا الله، تمام گناهانم را ببخش و بیامرزش، گناهان کوچک و بزرگ، اولین و
آخرین گناه و گناهان نهان و آشکار.
(مسلم، ۴۸۳۹)

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا أَخْطَأْتُ وَمَا تَعَمَّدْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ،
وَمَا جَهَلْتُ وَمَا عَلِمْتُ

یا الله خطاهایم و هر چه را عمدی مرتکب شده ام (ببخش)، و هر چه را پنهان و آشکار کرده ام (ببخش)، و هر چه را با جهالت و یا با اینکه می دانسته ام، مرتکب شده ام ببخش.

(احمد، ۴/۲۳)

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، وَخَطِيئِي، وَعَمْدِي

یا الله گناهم را ببخش، و خطاهایم و هر چه را عمدا مرتکب شده ام، ببخش.

(احمد، ۴/۲۱)

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ،
وَمَا أَسْرَفْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ،
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

یا الله! گناهان گذشته و آینده، و گناهانی که به صورت پنهان و آشکار انجام داده ام و اسرافم در امورات و آنچه را تو از من به آن دانستی، ببخش. تو مقدم می اندازی و به تاخیر می اندازی، جز تو هیچ معبودی بحق نیست.

(ابو داود، ۹/۱۵۰)

اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِي وَاعْتَرَفْتُ بِذَنْبِي، يَا
رَبِّ فَاعْفِرْ لِي ذَنْبِي، إِنَّكَ أَنْتَ رَبِّي، إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ إِلَّا أَنْتَ

یا الله، تو پروردگار من هستی و من بنده ی تو هستم. بر خود ظلم کردم و
به گناهم اعتراف نمودم؛ یا رب همه ی گناهانم را ببخش، همانا تو رب من
هستی، بدرستی جز تو کسی گناهانم را نمی آمرزد.
(احمد، ۵۱۵۲)

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

یا الله ، مردان مؤمن و زنان مؤمن را مغفرت ده.
(الطبرانی، ۸۷۷)

اللَّهُمَّ اغْفِرْ ذَنْبِي، وَطَهِّرْ قَلْبِي، وَحَصِّنْ فَرْجِي

یا الله ، گناهم را ببخش، قلبم را طاهر کن، و فرجم را از گناه محافظت
نما.
(احمد، ۲۵۶۷)

رَبِّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ

یا رب، اشتباهاتم را روز جزا ببخش.
(مسلم، ۲۱۴)

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَتُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

یا رب مرا ببخش، و توبه ام را بپذیر، همانا تو توبه پذیر مهربان هستی.
(ابو داود، ۱۵۱۶)

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ، وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

از الله بزرگ طلب مغفرت می کنم، کسیکه که جز او معبودی نیست، همیشه زنده و پایرجا، و بسوی او توبه می کنم.

(الترمذی، ۳۵۷۷)

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

منزه است الله، و حمد و ستایش برای اوست، یا الله منزه هستی، و ستایش برای توست. شهادت می دهم جز تو معبودی به حق نیست، از تو طلب مغفرت می کنم، و بسوی تو توبه می می کنم.

(النسائی ۴۲۴)

سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ

منزه است الله، و حمد و ستایش برای الله است، معبودی بحق جز الله نیست، و الله بزرگ ترین است.

(احمد، ۱۰۲/۳)

سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ
لِي، اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي اللَّهُمَّ ارزُقْنِي

منزه است الله، و حمد و ستایش برای الله است، معبودی بحق جز الله
نیست، و الله بزرگ ترین است، یا الله مرا مغفرت بده، یا الله به من رحم
فرما، یا الله به من روزی بده.

(البیهقی، ۶۱۹)

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ

منزه است الله و حمد و ستایش برای اوست.

(النسائی، ۱۰۶۶۲)

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْخَلِيمُ الْكَرِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ، سُبْحَانَ
اللَّهِ رَبِّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ

هیچ معبود برحقى جز الله بردبار و بخشنده وجود ندارد؛ هیچ معبود برحقى
جز الله بلند مرتبه و بزرگ وجود ندارد، منزه است رب آسمان های هفتگانه
و رب عرش بزرگ، حمد و ستایش برای رب جهانیان.

(احمد، ۹۲/۱)

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ

یا الله، بر نبی مان محمد (ﷺ) درود و سلام و برکت بفرست.

(الترمذی، ۲۴۵۷)

درخواست کردن از الله

وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ
وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٣٦﴾

(دعای) کسانی را که ایمان آورده و کارهای شایسته انجام داده اند، اجابت می کند، و از فضل (و کرم) خویش آنان را افزون می دهد، و برای کافران، عذاب شدیدی است.

(سورة الشورى ۲۶)

أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾

پروردگارتان را با تضرع (وزاری) و در پنهانی، بخوانید، همانا او از حد درگذرندگان را دوست نمیدارد.

(سورة الاعراف ۵۵)

رَبَّنَا اقْبَلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٧﴾

پروردگارا! از ما بپذیر، همانا که تویی شنوای دانا.

(سورة البقرة ۱۲۷)

وَتُبَّ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٨﴾

و توبه ما را بپذیر، بدرستی که تو توبه پذیر مهربانی.
(سورة البقرة ۱۲۸)

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ

دُعَاءِ ﴿٤٠﴾

پروردگارا! مرا بر پا دارنده ی نماز قرار بده ، و از فرزندانم (چنین فرما)
، پروردگارا! و دعای مرا بپذیر!
(سورة ابراهيم ۴۰)

﴿٨٣﴾

رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ

﴿٨٤﴾

وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ

پروردگارا! به من (دانش و) حکمت ببخش، و مرا به صالحان ملحق کن. و
برای من در میان آیندگان آوازه نیک (و ذکر خیر) قرار بده.
(الشعراء ۸۳-۸۴)

﴿٨٧﴾

وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ

و در روزی که (همه ی مردم) برانگیخته می شوند، مرا رسوا (و)
شرمنده (مکن).
(الشعراء ۸۷)

رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٤﴾

پروردگارا! به علم من بیفزای.
(طه ۱۱۴)

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ
الْوَهَّابُ ﴿٨﴾

پروردگارا! دل‌های ما را، بعد از آنکه ما را هدایت کردی (از راه حق) منحرف مگردان، و از سوی خود، رحمتی بر ما ببخش برآستی که تو بخشنده‌ای.
(آل عمران ۸)

رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا
لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٧٤﴾

پروردگارا! از همسرانمان، و فرزندانمان مایه‌ی روشنی چشم به ما عطا فرما، و ما را برای پرهیزگاران پیشوا قرار بده.
(الفرقان ۷۴)

رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٤﴾

پروردگارا! من هر چیزی که بر من بفرستی نیازمند هستم.
(القصص ۲۴)

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾

پروردگارا! ما را با گروه ستمکاران قرار مده.
(الاعراف ٤٧)

رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ
وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي بُنْتُ إِلَيْكَ
وَأِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾

پروردگارا! مرا توفیق ده تا شکر نعمتت را که بر من و بر پدر و مادرم
ارزانی داشته ای به جای آورم و کار شایسته ای انجام دهم که تو از آن
خشنود شوی، و فرزندانم را صالح گردان، بی گمان من به سوی تو بازگشتم
(و توبه نمودم)، و بی شک من از مسلمانانم.
(الاحقاف ١٥)

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ، اللَّهُمَّ لَا قَابِضَ لِمَا بَسَطْتَ، وَلَا بَاسِطَ لِمَا
قَبَضْتَ، وَلَا هَادِي لِمَنْ أَضَلَلْتَ، وَلَا مُضِلَّ لِمَنْ هَدَيْتَ، وَلَا
مُعْطِي لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُقْرَبَ لِمَا بَاعَدْتَ،
وَلَا مُبَاعِدَ لِمَا قَرَّبْتَ، اللَّهُمَّ ابْسُطْ عَلَيْنَا مِنْ بَرَكَاتِكَ، وَرَحْمَتِكَ

وَفَضْلِكَ وَرِزْقِكَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ النَّعِيمَ الْمُقِيمَ الَّذِي لَا يَحُولُ
 وَلَا يَزُولُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ النَّعِيمَ يَوْمَ الْعَيْلَةِ، وَالْأَمْنَ يَوْمَ
 الْخَوْفِ، اللَّهُمَّ إِنِّي عَانِدٌ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا أُعْطَيْتَنَا، وَشَرِّ مَا مَنَعْتَنَا،
 اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيْنَا الْإِيمَانَ وَزَيِّنْهُ فِي قُلُوبِنَا، وَكْرَهُ إِلَيْنَا الْكُفْرَ
 وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ، وَاجْعَلْنَا مِنَ الرَّاشِدِينَ، اللَّهُمَّ تَوَقَّنَا
 مُسْلِمِينَ، وَأَحْيِنَا مُسْلِمِينَ، وَالْحَقُّنَا بِالصَّالِحِينَ غَيْرَ خَزَايَا وَلَا
 مَفْتُونِينَ، اللَّهُمَّ قَاتِلِ الْكُفْرَةَ الَّذِينَ يُكْذِبُونَ رُسُلَكَ وَيَصُدُّونَ عَن
 سَبِيلِكَ، وَاجْعَلْ عَلَيْهِمْ رِجْزَكَ وَعَذَابَكَ، اللَّهُمَّ قَاتِلِ الْكُفْرَةَ الَّذِينَ
 أَوْتُوا الْكِتَابَ؛ إِلَهَ الْحَقِّ

یا الله، ستایش همه اش برازنده توست، یا الله، جمع کننده ای برای آنچه گسترده ای
 نیست، و گستراننده ای برای آنچه جمع کرده ای، نیست، هدایتگری برای آنکه گمراه
 کرده ای و گمراه کننده ای برای آنکه هدایت داده ای، یافت نمیشود. بخشاینده ای برای
 آنچه که منع نموده ای و بازدارنده ای برای آنچه که بخشیده ای، وجود ندارد. نزدیک
 گرداننده ای برای آنچه که دور نموده ای و دور کننده ای برای آنچه که نزدیک نموده
 ای، پیدا نمیشود. یا الله، برکات، رحمت، فضل و روزی ات را بر ما بگستران. یا الله،
 نعمت ماندگاری را از تو می خواهیم که تغییر نمیکند و پایان نمی پذیرد. یا الله، نعمت را
 در روز فقر، و امنیت را در روز ترس از تو خواستارم. یا الله، از شر آنچه که به ما
 داده ای و از شر آنچه که از ما بازداشته ای به تو پناه می آورم. یا الله، ایمان را در
 نزد ما محبوب و آن را در قلبهایمان آراسته گردان و حق پوشی، نافرمانی و سرپیچی
 را در نزد ما ناپسند و ما را از هدایت یافتگان قرار بده. یا الله، ما را مسلمان بمیران و
 مسلمان زنده گردان و بدون آلوده شدن به زبونی و فتنه، ما را به نیکوکاران ملحق ساز.
 یا الله، کفاری را که پیامبرانت را تکذیب و [مردم را] از راهت بازداشتند، نابود گردان
 و بلا، و عذاب خود را بر آنان فرو فرست. یا الله، ای معبود بحق! حق پوشان از اهل
 کتاب را نابود گردان.

(احمد ۴/۳: ۴۲۴)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، وَحَدَاكَ لَا شَرِيكَ
 لَكَ، الْمَنَانُ، يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، يَا ذَا الْجَلَالِ
 وَالْإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ، إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ

یا الله، تو را می خوانم که حمد و ثنا شایسته توست، هیچ معبودی بحق
 جز تو نیست و یگانه و بی شریکی. ای بخشنده، ای آفریننده آسمانها و
 زمین! ای بزرگوار و ارجمند! ای زنده! ای پا برجا! بهشت را از تو
 خواستارم و از آتش [جهنم] به تو پناه می آورم.

(النسائی، ۱۳۰۰)

اللَّهُمَّ بِعِلْمِكَ الْغَيْبِ وَفُضْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ أَخْبِنِي مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ
 خَيْرًا لِي وَتَوَفَّنِي إِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْرًا لِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 خَشْيَتِكَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، وَأَسْأَلُكَ كَلِمَةَ الْحَقِّ فِي الرِّضَا
 وَالْعَضَبِ، وَأَسْأَلُكَ الْقَصْدَ فِي الْغِنَى وَالْفَقْرِ، وَأَسْأَلُكَ نَعِيمًا لَا
 يَنْفَدُ، وَأَسْأَلُكَ قُرَّةَ عَيْنٍ لَا تَنْقَطِعُ، وَأَسْأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ الْقَضَاءِ،
 وَأَسْأَلُكَ بَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَأَسْأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ
 وَالشُّوقَ إِلَى لِقَانِكَ فِي غَيْرِ ضَرَاءٍ مُضِرَّةٍ وَلَا فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ، اللَّهُمَّ
 زَيِّنَا بِزِينَةِ الْإِيمَانِ وَاجْعَلْنَا هَذَاةً مُهْتَدِينَ

یا الله، با آگاهیات بر غیب و تواناییات بر مخلوقات، تا زمانی که
 میدانی زندگی برایم بهتر است، مرا زنده نگه دار، و هنگامی که تشخیص
 دادی مرگ برای من بهتر است، مرا بمیران. یا الله، ترسیدن از تو را در
 نهان و آشکار از تو خواستارم. یا الله کلام حق، در موقع رضایت و
 عصبانیت از تو خواستارم، میانه روی به هنگام توانگری و فقر را، از تو
 خواستارم. نعمت پایان ناپذیر را از تو خواستارم. روشنی چشم بدون وقفه
 را از تو خواستارم، رضایت تو را بعد از تقدیر خواستارم. زندگی گوارای
 بعد از مرگ را از تو خواستارم، لذت نگاه به صورتت و شوق دیدار با تو

را بدور از زیان آسیب رسان و فتنه گمراه کننده خواستارم. یا الله ما را با
زینت ایمان آراسته گردان، و هدیه هدایت دهنده قرار بده.
(التسائی، ۳/۵۴)

اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةٌ أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ
الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي، وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي فِيهَا مَعَادِي، وَاجْعَلْ
الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ، وَاجْعَلِ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ
شَرٍّ

یا الله، دینم را که نگه دارنده ی من از بدی هاست و دنیایم را که زندگانی ام
در آن است و آخرتم را که بازگشتم به سوی آن می باشد، اصلاح بفرما و
زندگی را برای من موجب افزایش کارهای نیک قرار بده و مرگ را برای
من مایه ی راحتی و رهایی از همه ی بدی ها بگردان.
(مسلم، ۲۷۲۰)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ

یا الله، علمی سودمند از تو خواستارم و از علمی که سود نمی رساند، به
تو پناه می آورم.
(ابن حبان، ۸۲)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْفِرْتَوْسَ الْأَعْلَى مِنَ الْجَنَّةِ

یا الله، از تو بالاترین مکان در بهشت را می طلبم.
(البخاری، ۶۱۹۹)

اللَّهُمَّ اجْرِنِي مِنَ النَّارِ، اللَّهُمَّ اجْرِنِي مِنَ النَّارِ، اللَّهُمَّ اجْرِنِي مِنَ
النَّارِ

يا الله ، مرا از آتش حفظ کن، یا الله ، مرا از آتش حفظ کن، یا الله ، مرا از
آتش حفظ کن.
(الترمذی، ۲۰۷۲)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
الْجَنَّةَ

یا الله بهشت را از تو می طلبم، یا الله بهشت را از تو می طلبم، یا الله بهشت
را از تو می طلبم.
(الترمذی، ۲۰۷۲)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْمَعَاوَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

یا الله ، از تو عافیت می طلبم در دنیا و آخرت.
(ابن ماجه، ۳۸۰۱)

اللَّهُمَّ حَاسِبْنِي حِسَابًا يَسِيرًا

یا الله ، در محاسبه کردن من ساده گیری کن.
(ابن خزیمه، ۸۴۹)

اللَّهُمَّ اهْدِنِي وَسَدِّدْنِي

یا الله، مرا هدایت فرما و محکم و ثابت قدم گردان.

(مسلم، ۲۷۲۰)

اللَّهُمَّ أَحْيِنِي مِسْكِيناً، وَأَمِتْنِي مِسْكِيناً، وَأَحْشِرْنِي فِي زُمْرَةِ
الْمَسَاكِينِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

یا الله، مرا زنده نگه دار در حالی که متواضع هستم، و جان مرا بگیر، در
حالی که متواضع هستم، و روز قیامت مرا در زمره کسانی حشر کن، که
متواضع هستند.

(الترمذی، ۲۳۰۷)

اللَّهُمَّ احْفَظْنِي بِالْإِسْلَامِ قَائِماً، وَاحْفَظْنِي بِالْإِسْلَامِ قَاعِداً،
وَاحْفَظْنِي بِالْإِسْلَامِ رَاقِداً، وَلَا تُشْمِتْ بِي عَدُوّاً حَاسِداً، اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ خَزَائِنُهُ بِيَدِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ شَرٍّ خَزَائِنُهُ
بِيَدِكَ

یا الله، مرا در حالت ایستاده، نشسته و دراز کشیده، پایبند به اسلام نگه دار
و حفظ کن، و هیچ دشمن و حسودی را نسبت به من شادمان مکن. یا الله از
تو، همه نیکیهایی را می خواهم که خزانه هایش در دست توست. و از همه
شرهایی که خزانه هایش در دست توست، به تو پناه میآورم.

(الصحيح، ۱۵۴۰)

اللَّهُمَّ كَمَا حَسَنْتَ خَلْقِي فَحَسِّنْ خُلُقِي

بار الها چنانکه مرا زیبا و نیکو آفریدی، اخلاقم را زیبا و نیکو بگردان.

(احمد، ۶۸/۶)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَىٰ وَالْتَّقَىٰ، وَالْعَفَافَ وَالْغِنَىٰ

یا الله، هدایت و تقوا و عفت و پاکی از حرام و بی نیازی را از تو
درخواست می کنم.
(مسلم، ۲۷۲۱)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ؛ فَإِنَّهُ لَا يَمْلِكُهَا إِلَّا أَنْتَ

یا الله، فضل و رحمتت را از تو می طلبم، که کسی صاحب آنها نیست، جز
تو.
(الطبرانی، ۱۰۳۷۹)

اللَّهُمَّ مُصَرِّفَ الْقُلُوبِ صَرِّفْ قُلُوبَنَا عَلَى طَاعَتِكَ

یا الله، ای گرداننده قلبها! قلبهای ما را به سوی اطاعت خود متمایل بگردان.
(مسلم، ۲۶۵۴)

اللَّهُمَّ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ؛ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَىٰ دِينِكَ

یا الله، ای تغییر دهنده قلبها! قلب مرا بر دین خودت ثابت ارزانی ده.
(الترمذی، ۳۵۲۲)

اللَّهُمَّ اقسِمْنَا لَنَا مِنْ خَشْيَتِكَ مَا تَحُولُ بِهِ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعَاصِيكَ، وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا تُبَلِّغُنَا بِهِ جَنَّتِكَ، وَمِنْ اليَقِينِ مَا تُهَوِّنُ بِهِ عَلَيْنَا مَصَائِبَ الدُّنْيَا، وَمَتَّعْنَا بِأَسْمَاعِنَا، وَأَبْصَارِنَا، وَقُوَاتِنَا مَا أَحْبَبْتَ، وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنَّا، وَاجْعَلْ ثَارَنَا عَلَى مَنْ ظَلَمْنَا، وَانصُرْنَا عَلَى مَنْ عَادَانَا، وَلَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا، وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمِّنَا، وَلَا مَبْلَغَ عِلْمِنَا، وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا

يا الله، ترس از خودت را به اندازه اي نصيب ما بگردان که به وسيله آن بين ما و لغزشهايمن پرده [جدايي] افکني و از اطاعت خودت، به اندازه اي نصيب ما بگردان که ما را به وسيله آن به بهشت برساني و از يقين، به اندازه اي نصيب ما بگردان که مصيبتهاي دنيا را به وسيله آن بر ما آسان نمائي. و ما را، مادامي که زنده ايم از شنوايي، بينايي و نيروهايمن بهره مند و آن [ها] را وارث ما بگردان، انتقام ما را از کسي که به ما ظلم کرده، بستان و ما را بر دشمن ياري ده، مصيبتهاي وارده را متوجه دينمان نگردان، و دنيا را بزرگترين هم و غم و نهايت علم ما قرار مده، و کسي را که به ما رحم نمي کند، بر ما مسلط نما.

(الترمذي، ۳۵۰۲)

اللَّهُمَّ اَعِنِّي عَلَى شُكْرِكَ، وَذِكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ

يا الله به من کمک کن، تو را شکر کنم، تو را ياد کنم، و تو را بطور احسن عبادت کنم.

(احمد، ۲۹۹/۲)

اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ نُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي

یا الله، تو عفو کننده هستی، عفو کردن و بخشیدن را دوست داری، مرا عفو کن.

(الترمذی، ۲۵۱۳)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيمَانًا لَا يَرْتَدُّ، وَنَجِيمًا لَا يَنْفَدُ، وَمُرَافَقَةً مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي أَعْلَى جَنَّةِ الْخُلْدِ

یا الله، ایمانی برگشت ناپذیر، نعمتی پایان ناپذیر، و همراهی محمد (صلی الله علیه و آله) در بالاترین مراتب بهشت جاودانه را از تو خواستارم.

(ابن حبان، ۱۹۷۰)

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِفْتَاحًا لِلْخَيْرِ مَغْلَقًا لِلشَّرِّ، وَلَا تَجْعَلْنِي مِفْتَاحًا
لِلشَّرِّ مَغْلَقًا لِلْخَيْرِ

یا الله من را کلید خیر، و مانع شر قرار ده، و مرا مانع خیر، و کلید شر قرار مده.

(الطبرانی، ۵۸۱۲)

اللَّهُمَّ آتِ نَفْسِي تَقْوَاهَا، زَكَّاهَا أَنْتَ خَيْرُ مَنْ زَكَّاهَا، أَنْتَ وَلِيِّهَا
وَمَوْلَاهَا

یا الله، به من نفس من تقوایش را عطا کن، و آن را تزکیه بده، تو بهترینی برای تزکیه دادن آن، تو ولی و حافظ آن هستی.

(مسلم، ۲۷۲۲)

اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَتِي، وَامِنْ رَوْعَتِي، وَأَفِضْ عَلَيَّ كَيْفِي

یا الله، عیب هایم را بپوشان و هراس هایم را به امنیت و آرامش خاطر تبدیل کن، و بدهی مرا برای من ادا کن.

(الطبرانی، ۳۷۱۰)

اللَّهُمَّ قِنِي سَرَّ نَفْسِي، وَاعْزِمْ لِي عَلَى أَرْشِدِ أَمْرِي

یا الله، مرا از شر نفسم حفظ کن، و مرا بر انجام بهترین امورم مصمم بگردان.

(احمد، ۴۴۴/۴)

اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَفِي لِسَانِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي سَمْعِي
نُورًا، وَاجْعَلْ فِي بَصَرِي نُورًا، وَاجْعَلْ مِنْ تَحْتِي نُورًا،
وَاجْعَلْ مِنْ فَوْقِي نُورًا، وَعَنْ يَمِينِي نُورًا، وَعَنْ يَسَارِي نُورًا،
وَاجْعَلْ أَمَامِي نُورًا، وَاجْعَلْ خَلْفِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي نَفْسِي
نُورًا، وَأَعْظِمْ لِي نُورًا

یا الله، در قلبم، و در زبانم، در گوش هایم، و در چشمانم، و بالای سرم، و زیر پایم، و سمت راستم، و سمت چپم، و پیش رویم و پشت سرم، و در وجودم نور قرار بده و نور را برایم بزرگ فرما.

(النسائی ۱۱۲۱)

اللَّهُمَّ انْفَعْنِي بِمَا عَلَّمْتَنِي، وَعَلِّمْنِي مَا يَنْفَعُنِي، وَارْزُقْنِي عِلْمًا
تَنْفَعُنِي بِهِ

یا الله، از آنچه به من آموختی بهره مند گردان و چیزی به من بیاموز که
برایم سودمند باشد و علمی را روزی ام گردان که سودمندم گرداند.
(الحکیم، ۱۸۷۹)

اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيْنَا لِقَاءَكَ، وَسَهِّلْ عَلَيْنَا قَضَاءَكَ، وَأَقِلْ لَنَا مِنَ الدُّنْيَا

یا الله ، ملاقاتت را برای ما محبوب گردان، و قضاء و قدر خود را برای
ما آسان گردان، دنیا را برای ما کوچک (در چشم ما) نما.
(ابن حبان، ۲۰۸)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ الْمَسْأَلَةِ، وَخَيْرَ الدُّعَاءِ، وَخَيْرَ النَّجَاحِ،
وَخَيْرَ الْعَمَلِ، وَخَيْرَ الثَّوَابِ، وَخَيْرَ الْحَيَاةِ، وَخَيْرَ الْمَمَاتِ،
وَتَبْنِي، وَتَقِلَّ مَوَازِينِي، وَحَقِّقْ إِيْمَانِي، وَارْفَعْ دَرَجَاتِي، وَتَقَبَّلْ
صَلَاتِي، وَاعْفِرْ خَطِيئَتِي، وَأَسْأَلُكَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَى مِنَ الْجَنَّةِ،
أَمِين. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فَوَاحِشَ الْخَيْرِ، وَخَوَاتِمَهُ، وَجَوَامِعَهُ،
وَأَوَّلَهُ، وَظَاهِرَهُ، وَبَاطِنَهُ، وَالدَّرَجَاتِ الْعُلَى مِنَ الْجَنَّةِ، أَمِين.
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا آتَى، وَخَيْرَ مَا أَفْعَلُ، وَخَيْرَ مَا أَعْمَلُ،
وَخَيْرَ مَا بَطَّنُ، وَخَيْرَ مَا ظَهَرَ، وَالدَّرَجَاتِ الْعُلَى مِنَ الْجَنَّةِ،

آمِينَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَرْفَعَ ذِكْرِي، وَتَضَعِ وِزْرِي، وَتُصَلِّحَ
 أَمْرِي، وَتُطَهِّرَ قَلْبِي، وَتُحْصِنَ فَرْجِي، وَتُنَوِّرَ لِي قَلْبِي، وَتَغْفِرَ
 لِي نَنْبِي، وَأَسْأَلُكَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَى مِنَ الْجَنَّةِ، آمِينَ. اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ أَنْ تُبَارِكَ لِي فِي نَفْسِي، وَفِي سَمْعِي، وَفِي بَصَرِي، وَفِي
 رُوحِي، وَفِي خُلُقِي، وَفِي خُلُقِي، وَفِي أَهْلِي، وَفِي مَحْيَايَ، وَفِي
 مَمَاتِي، وَفِي عَمَلِي، فَتَقَبَّلَ حَسَنَاتِي، وَأَسْأَلُكَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَى مِنَ
 الْجَنَّةِ، آمِينَ.

یا الله، بهترین درخواست، بهترین دعا، بهترین رستگاری و بهترین پاداش،
 و بهترین زندگی و بهترین مرگ را از تو می‌خواهم، مرا ثابت قدم و میزان
 نیکی هایم را سنگینی ارزانی بفرما، ایمانم را محقق ساز، رتبه ام را ارتقا
 ده، نمازم را مورد قبول و لغزشهایم را مورد آمرزش قرار بده، و درجات
 بالایی بهشت را از تو خواستارم. آمین

یا الله، شروع و پایان نیکی و جامع نیکی و اول و آخر و ظاهر و باطن آن
 و درجات بالایی بهشت را از تو خواستارم. آمین
 یا الله، بهترین عمل، بهترین کردار، بهترین نهان و آشکار و درجات والایی
 بهشت را از تو خواستارم. آمین

یا الله، از تو می‌خواهم که یاد [و نام] مرا بلند آوازه گردانی، گناهان را از
 روی من برداری، امورم را اصلاح کنی، قلبم را پاک و فرجم را [از گناه]
 محافظت نمایی، و قلبم را نورانی، و گناهانم را بیمارزی و درجات والایی
 بهشت را از تو خواستارم. آمین.

یا الله، از تو می‌خواهم که درنفسم، در شنوایی، در بینایی، در روح، در
 ظاهر، و در رفتارم و در خانواده و در زندگی، و در مرگم، و در کردارم
 برکت قرار دهی، و نیکی هایم را پذیرا باش، و درجات بالایی بهشت را از
 تو خواستارم. آمین.

(الحکیم، ۱۹۱۱)

اللَّهُمَّ أَعِنِّي وَلَا تُعِنْ عَلَيَّ، وَأَنْصُرْنِي وَلَا تَنْصُرْ عَلَيَّ، وَأَمْكُرْ
 لِي وَلَا تَمْكُرْ عَلَيَّ، وَاهْدِنِي وَيَسِّرِ الْهَدَى لِي، وَأَنْصُرْنِي عَلَيَّ
 مَنْ بَغَى عَلَيَّ، اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي لَكَ شُكْرًا، لَكَ ذِكْرًا، لَكَ رَهَابًا،
 لَكَ مَطْوَعًا، لَكَ مُخْبِتًا، إِلَيْكَ أَوْاهًا مُنِيبًا، رَبِّ تَقَبَّلْ تَوْبَتِي،
 وَاعْسِلْ حَوْبَتِي، وَأَجِبْ دَعْوَتِي، وَثَبِّتْ حُجَّتِي، وَسَدِّدْ لِسَانِي،
 وَاهْدِ قَلْبِي، وَاسْلُلْ سَخِيمَةَ صَدْرِي

یا الله، مرا یاری ده و بر علیه من یاری مده، مرا نصرت ده و بر علیه من
 نصرت مده، برای من چاره اندیشی کن و بر علیه من چاره میاندیش؛ و مرا
 هدایت کن و هدایت مرا برایم آسان گردان و مرا بر کسانی که علیه من
 سرکشی و ستم نموده اند، یاری گردان. یا الله، مرا بسیار شکر گذار، ذکر
 کننده، ترسان، مطیع، خاشع، دعا کننده و بازگردنده به سوی خودت
 بگردان. پرودگارا، توبه ام را بپذیر، اشتباهاتم را بشور (پاک کن)، دعایم را
 برآورده ساز، قول [و ایمان] مرا ثابت بدار، گفتارم را استوار نموده و قلبم
 را هدایت کن، و پلیدی درونم را [حکیمانه] خارج بگردان.

(الترمذی، ۳۵۵۱)

اللَّهُمَّ أَلْفَ بَيْنِ قُلُوبِنَا، وَأَصْلِحْ ذَاتَ بَيْنِنَا، وَاهْدِنَا سُبُلَ السَّلَامِ،
 وَتَجِّنَا مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ، وَجَنِّبْنَا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا
 وَمَا بَطَّنَ، وَبَارِكْ لَنَا فِي أَسْمَاعِنَا، وَأَبْصَارِنَا، وَقُلُوبِنَا،
 وَأَزْوَاجِنَا، وَدُرِّيَّاتِنَا، وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ،
 وَاجْعَلْنَا شَاكِرِينَ لِنِعْمِكَ، مُتَمِّينَ بِهَا عَلَيْكَ، قَابِلِينَ لَهَا، وَأَتَمِّمَهَا
 عَلَيْنَا

یا الله، دل‌هایمان را به هم پیونده بده، و در میان ما صلح و صفا به راه انداز، و ما را به راه‌های نجات و با امنیت راهنمایی کن. و ما را از تاریکی‌ها به نور نجات بده، و از کارهای نادرست، چه آشکار و چه نهان، دور نگه دار، و در بینایی، شنوایی، قلبها، همسران و فرزندانمان برکت قرار بده، و توبه مان را بپذیر که تو توبه پذیر و مهربانی، و ما را شکرگذار و ثناگویان و شایستگان نعمت خود بگردان، و آن را بر ما کامل نما.

(الحکیم، ۹۷۷)

اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ، فَاطِرَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا
كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ، اهْدِنِي لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ، إِنَّكَ
أَنْتَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

یا الله، ای رب جبرائیل و میکائیل و اسرافیل، ای آفریدگار آسمان‌ها و زمین، ای آگاه بر پیدا و پنهان، تو میان بندگان در مسایل مورد اختلاف شان قضاوت می کنی. به اجازه و فرمان خود در مسایل مورد اختلاف مرا به حق هدایت بفرما، تو هرکس را بخواهی به راه راست هدایت می کنی.

(ابو داود، ۷۶۷)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ، وَتَرْكَ الْمُنْكَرَاتِ، وَحُبَّ
الْمَسَاكِينِ، وَأَنْ تَغْفِرَ لِي، وَتَرْحَمَنِي، وَتَتُوبَ عَلَيَّ، وَإِذَا أَرَدْتَ
بِعِبَادِكَ فِتْنَةً فَأَقْبِضْني إِلَيْكَ غَيْرَ مَفْتُونٍ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ حُبَّكَ،
وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ، وَحُبَّ عَمَلٍ يُقَرِّبُ إِلَى حُبِّكَ

يا الله، انجام کارهاي نيك، ترك کارهاي بد، و دوست داشتن بينوايان را از تو خواستارم، و از تو مي خواهم مرا مغفرت دهی و به من رحم کنی، و توبه ي مرا قبول کنی و از تو ميخواهم چنانچه خواستی فتنه اي به سراغ بندگان بفرستی، مرا قبل از آلوده شدن به فتنه، به سوي خود بازگردانی، يا الله، محبت تو را، و محبت کسانی که تو را دوست دارند، و محبت کاري که مرا به محبت تو نزديک میکند، از تو خواستارم.

(الطبرانی ۷۱۳۵)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الثَّبَاتَ فِي الْأَمْرِ، وَالْعَزِيمَةَ عَلَى الرَّشْدِ،
وَأَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ، وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ شُكْرَ
نِعْمَتِكَ، وَحُسْنَ عِبَادَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ قَلْبًا سَلِيمًا، وَلِسَانًا صَادِقًا،
وَأَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا تَعَلَّمُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا تَعَلَّمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ
لِمَا تَعَلَّمُ، إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

يا الله، ثبات در امر و پایداری بر هدایت را از تو خواستارم. و موجبات رحمتت و اسباب آمرزشت را از تو خواستارم. و شکر نعمت و حسن عبادت را از تو خواستارم. و قلبی سالم و زبانی راستگو از تو میخوام. و بهترین چیز را، از آنچه که به آن آگاهی، از تو خواستارم و از بدترین آنچه که میدانی، به تو پناه می آورم و از آنچه که خود به آن آگاهی، استغفار می نمایم و همانا تو آگاه به هر نهانی.

(الترمذی، ۳۲۲۳)

رَبِّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ

ای رب من، در آن روز که بندگان را برمی انگیزی، مرا از عذاب خویش محافظت بفرما.

(مسلم، ۶۲)

اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ
تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَ، وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ، فَإِنَّكَ
تَقْضِي وَلَا يُفْضَى عَلَيْكَ، إِنَّهُ لَا يَدُلُّ مَنْ وَالَيْتَ، وَلَا يَعِزُّ مَنْ
عَادَيْتَ، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ

یا الله، مرا از زمره ی کسانی قرار بده که آنها را هدایت کرده ای؛ و مرا از جمله ی کسانی قرار بده که آنان را عافیت و سلامتی داده ای؛ و مرا جزء آنانی قرار بده که امورشان را خود بر عهده گرفته ای و در آنچه به من عطا کرده ای، برکت بده و از شر آنچه مقدر کرده ای، مرا حفظ بفرما؛ چون تو قضاوت می کنی و بر علیه تو قضاوت و حکم نخواهد شد؛ و کسی را که تو دوست بداری، خوار و زیون نمی گردد، و کسیکه با تو دشمن شود، عزت نخواهد بود، پروردگار ما، تو دارای برکت های بسیاری و در صفات بلند مرتبه هستی.

(احمد، ۲۰۰/۱)

يَا وَيْلَى الْإِسْلَامِ وَأَهْلِهِ، مَسْكِنِي بِالْإِسْلَامِ حَتَّى أَلْقَاكَ عَلَيْهِ

ای یاری دهنده ی اسلام و پیروان آن، مرا بر اسلام ثبات ده، تا اینکه تو را ملاقات کنم.

(الطبرانی، ۶۶۱)

اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ
النَّارِ

یا الله ، پروردگار ما ! به ما در دنیا نیکی عطا کن، و در آخرت (نیز) نیکی (عطا فرما) و ما را از عذاب آتش نکه دار.

(البخاری، ۲۰۶۲)

پناه بردن به الله - الإستعاذات

طلب سعادت و حفظ بوسيله ي استعاذة

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

پناه می برم به الله از شر شیطان رانده شده

رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ﴿١٧﴾ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ
يَحْضُرُونِ ﴿١٨﴾

پروردگارا! من از وسوسه های شیطان به تو پناه می برم، و پروردگارا!
از اینکه آنان نزد من حاضر شوند، به تو پناه می برم.
(المؤمنون ٩٨-٩٧)

رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي
وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٤٧﴾

پروردگارا ! همانا من به تو پناه می برم ، که از توجیزی بخواهم که به آن علم ندارم ، واگر مرا نبخشی و بر من رحم نکنی ، از زیانکاران خواهم بود.

(هود ۴۷)

أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٧﴾

به الله پناه می برم از اینکه از نادانان باشم.

(البقرة ۶۷)

اللَّهُمَّ لَكَ أَسَلَمْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَإِلَيْكَ أَنْبَتُ، وَبِكَ
خَاصَمْتُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِعِزَّتِكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُضِلَّنِي،
أَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ، وَالْجَنُّ وَالْإِنْسُ يَمُوتُونَ

یا الله! تسلیم فرمان تو شده، به تو ایمان آورده، بر تو توکل نموده، به سویی تو بازگشته و به خاطر تو پیکار کرده ام. یا الله! به قدرت خودت پناه می آورم ، از اینکه مرا دچار گمراهی گردانی [زیرا که] هیچ معبودی جز تو نیست، تو زنده ای هستی که نمی میری، و جن و انس، همه می میرند.

(مسلم، ۲۷۱۷)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ سُوءِ الْقَضَاءِ، وَمِنْ دَرَكِ الشَّقَاءِ، وَمِنْ
شَمَاتِهِ الْأَعْدَاءِ، وَمِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ

یاالله، من از سرنوشت بد، و از بدبختی، و از خوشحالی دشمن، و از شدید بودن بلا، به تو پناه میبرم.
(مسلم، ۲۷۰۷)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ، عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ، عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلَكَ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَادَ بِهِ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ، اللَّهُمَّ أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ كُلَّ قَضَاءٍ قَضَيْتَهُ لِي خَيْرًا

یا الله، همه خوبیها را - آنچه زود می آید و آنچه دیر، آنچه میدانم و آنچه نمیدانم را - از تو خواستارم. و از همه بدیها- آنچه زود می آید و آنچه دیر، آنچه میدانم و آنچه نمیدانم- به تو پناه می آورم. یا الله! بهترین چیزی را که بنده و فرستاده ات [محمد (ﷺ)] از تو درخواست کرد، من نیز خواستارم، و به تو پناه می آورم از شری که بنده و فرستاده ات از آن به تو پناه آورد. یا الله! بهشت را، و گفتار و کرداری که باعث نزدیک شدن به آن است، از تو خواستارم، و از جهنم و گفتار و کرداری که باعث نزدیک شدن به آن است، به تو پناه می آورم. و از تو میخواهم همه تقدیرات مرا در جهت خیر مقدر فرمایی.

(ابن ماجه، ۳۸۴۶)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ النَّارِ، وَ مِنْ عَذَابِ النَّارِ، وَأَعُوذُ بِكَ
مِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ. وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ
فِتْنَةِ الْعَنَى، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْفَقْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ
الْمَسِيحِ الدَّجَالِ

يا الله پناه مي آورم به تو، از فتنه آتش و عذاب آتش، و پناه مي آورم به
تو، از فتنه قبر و پناه مي آورم به تو از عذاب قبر، و پناه مي آورم به تو از
شر فتنه ثروتمندي، و پناه مي آورم به تو، از شر فتنه فقر، و پناه مي آورم
به تو، از فتنه مسيح دجال.

(البخاري، ٦٠١٤)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعِلَّةِ وَالذَّلَّةِ، وَأَعُوذُ
بِكَ أَنْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلَمَ

يا الله پناه مي آورم به تو از فقر، و پناه مي آورم به تو از نداري و ذلت، و
پناه مي آورم به تو، و از اينکه ظلم کنم و يا مورد ستم واقع شوم.

(النسائي، ٥٤٦٠)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَمِلْتُ، وَمِنْ شَرِّ مَا لَمْ أَعْمَلْ

يا الله پناه مي آورم به تو، از شر هر کاري که انجام داده ام، و از شر هر
چيزي که انجام نداده ام.

(احمد، ٢٧٨/٦)

اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ، وَرَبَّ إِسْرَافِيلَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ حَرِّ
النَّارِ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ

يا الله، اي پروردگار جبرائیل و میکائیل، و اي پروردگار اسرافیل، از گرمای
آتش [جهنم] و عذاب قبر به تو پناه می آورم.
(النسائی، ۵۰۱۹)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُوعِ؛ فَإِنَّهُ يَنْسُ الضَّجِيعُ، وَأَعُوذُ بِكَ
مِنَ الْخِيَانَةِ؛ فَإِنَّهَا بِنَسْتِ الْبِطَانَةِ

يا الله پناه می آورم به تو از گرسنگی ، که بدترین همراه است و پناه می
آورم به تو، از خیانت کردن که بدترین باطن است.
(ابن حبان، ۱۰۲۹)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَرَمِ، وَالتَّرْدِي، وَالْهَدْمِ، وَالْغَمِّ،
وَالْحَرِيقِ، وَالْغَرَقِ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ يَتَخَبَّطَنِي الشَّيْطَانُ عِنْدَ
الْمَوْتِ، وَأَنْ أَقْتَلَ فِي سَبِيلِكَ مُذْبِرًا، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَمُوتَ لَدِيغًا

يا الله از [درد] پيري ، و از افتادن از مكاني بالا ، از له شدن بوسيله ديوار،
و از غم و از آتش سوزي و از غرق شدن به تو پناه می آورم، و از اينکه
شیطان مرا به هنگام مرگ گمراه کند، به تو پناه می آورم. و از اينکه در
راه تو بمیرم در حالیکه گریزان باشیم، و از اينکه در اثر گزیدن حيوانات
[سمی] بمیرم، به تو پناه می آورم.
(النسائی، ۵۰۳۲)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ
 الدَّجَالِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَأَعُوذُ
 بِكَ مِنَ الْمَأْثَمِ وَالْمَعْرَمِ

يا الله، پناه مي آورم به تو از عذاب قبر، و پناه مي آورم به تو از شر فتنه
 مسيح دجال، يا الله پناه مي آورم به تو از شر فتنه ي زندگي و مرگ ، و پناه
 مي آورم به تو به از گناه و بدهكاري.

(مسلم، ۵۸۹)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ، وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ، وَالْبُخْلِ،
 وَالْهَرَمِ، وَالْقَسْوَةِ، وَالْعَقْلَةِ، وَالْعَيْلَةِ، وَالذَّلَّةِ، وَالْمَسْكَنَةِ، وَأَعُوذُ
 بِكَ مِنَ الْفَقْرِ، وَالْكَفْرِ، وَالْفُسُوقِ، وَالشَّقَاقِ، وَالنَّفَاقِ، وَالسَّمْعَةِ،
 وَالرِّيَاءِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الصَّمَمِ، وَالْبُكْمِ، وَالْجُنُونِ، وَالْجُدَامِ،
 وَالْبَرَصِ، وَسَيِّئِ الْأَسْقَامِ

يا الله، از ناتواني، سستي، و ترسويي، و بخيلي، و پيري، و سنگ دلي، و
 غفلت، و محروم شدن، و ذلت، و خوار شدن به تو پناه مي آورم. و از فقر،
 و كفر، و سرکشي، و بریدن از اسلام، و دو رويي، و خواستن شهرت، و
 رياء، به تو پناه مي آورم، و و از كري، و لالي، و ديوانگي، و خوره، و
 پيسي و بيماريهاي شديد به تو پناه مي آورم.

(الحکيم، ۱۹۴۴)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ، وَتَحَوُّلِ عَافِيَتِكَ، وَفَجَاءَةِ
 نِقْمَتِكَ، وَجَمِيعِ سَخَطِكَ

یا الله، من از زوال و نیست شدن نعمتت بر خودم، و از برگشتن
تندرستی ام (به سوی بیماری و ناخوشی) و از عذاب ناگهانی ات، و از تمام
خشم و غضبت به تو پناه می برم.
(مسلم، ۲۷۳۹)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ سَمْعِي، وَمِنْ شَرِّ بَصَرِي، وَمِنْ شَرِّ
لِسَانِي، وَمِنْ شَرِّ قَلْبِي، وَمِنْ شَرِّ مَنِّي

یا الله، از شر شنوایی، بینایی، زبان و قلبم و از شر احساساتم به تو پناه می
آورم.
(الترمذی، ۳۴۹۲)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلْبَةِ الدِّينِ، وَغَلْبَةِ العَدُوِّ، وَشَمَاتَةِ
الأعداءِ

یا الله، از ماندن به زیر قرض و غلبه دشمن و بدخواهی دشمنان به تو پناه
می آورم.
(النسائی، ۵۴۷۵)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ يَوْمِ السُّوءِ، وَمِنْ لَيْلَةِ السُّوءِ، وَمِنْ سَاعَةِ
السُّوءِ، وَمِنْ صَاحِبِ السُّوءِ، وَمِنْ جَارِ السُّوءِ فِي دَارِ المَقَامَةِ

یا الله، از روز بد، و شب شوم، و از لحظه ناگوار، و از یار و همسایه بد
در قیامت به تو پناه می آورم.
(الطبرانی، ۸۱۰)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ ضَيْقِ الدُّنْيَا، وَضَيْقِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ

يا الله، از تنگنایبی این دنیا و تنگی در روز قیامت، به تو پناه می آورم.
(ابو داود، ۵۰۵۸)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ مُنْكَرَاتِ الْأَخْلَاقِ، وَالْأَعْمَالِ، وَالْأَهْوَاءِ
وَالْأَدْوَاءِ

یا الله، از اخلاق زشت و ناپسند و اعمال بد و شهوات و بیماری ها به تو
پناه می آورم.
(الترمذی، ۳۵۱۹)

اللَّهُمَّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ، وَالْحَزَنِ، وَضَلَعِ الدِّينِ، وَعَلْبَةِ الرَّجَالِ

یا الله، از نگرانی و ناراحتی، و از شرّ خم شدن کمر در زیر بار قرض و
از شرّ قهر و خشونت صاحب قرض به تو پناه می جویم.
(ابو داود، ۱۵۴۱)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَشْرِكَ بِكَ وَأَنَا أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا
أَعْلَمُ

یا الله، از اینکه آگاهانه و یا ناآگاهانه به تو شرک و رزم، به تو پناه می آورم،
و به خاطر آنچه که نادانسته انجام می دهم، از تو آمرزش می طلبم.
(البخاری، ۷۱۶)

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ مِنْ هَمَزِهِ، وَنَفْثِهِ، وَنَفْخِهِ

پناه می برم به الله از شرّ شیطان، از جنون، کبر و سحر او.
(ابن ماجه، ۸۰۸)

رقية شرعية

رقية روشی برای شفا است که از طریق برخی از آیات قرآن و سنت رسول (ﷺ) می باشد. این دعاها می تواند برای درمان بسیاری از بیماری ها، امراض قلبی (تکبر، ریاء، نفرت، حسادت و...)، افسردگی، تنهایی، چشم بد، سحر، جن زدگی و حمله های شیطان باشد.

آیات پایین از قرآن در مورد شفا یافتن می باشد:

وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ مَاءً مَّوْشِيًّا وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ

از قرآن آنچه را که شفا و رحمت برای مؤمنان است؛ نازل می کنیم، و ستمکاران را جز زیان نمی افزاید.
(الاسراء ۸۲)

يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي

الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ

ای مردم! به راستی که برای شما از جانب پروردگارتان موعظه ای آمد، و شفایی برای آنچه در سینه هاست و هدایت و رحمتی برای مؤمنان است.

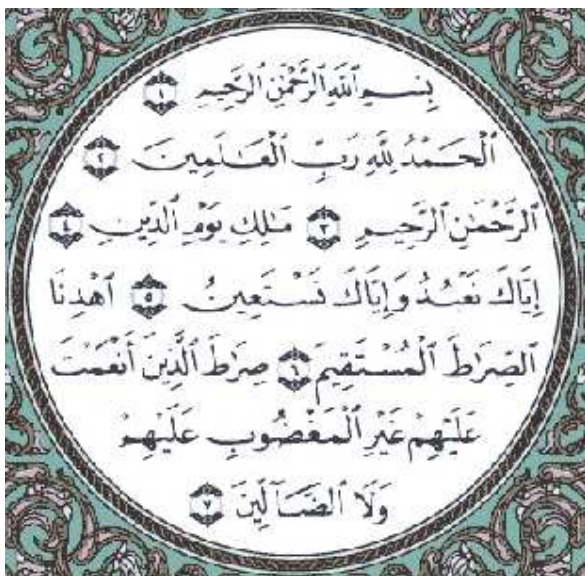
(یونس ۵۷)

علماء بر این عقیده هستند، که استفاده از رقیه در صورت سه شرط جایز است: رقیه باید بر اساس کلام الله جل جلاله، یا اسماء یا صفات او باشد. باید به زبان عربی یا با کلماتی باشد که معنای آن قابل درک باشد؛ و باید پذیرفت که رقیه از خود هیچ اثری ندارد، بلکه به خواست و فرمان الله اتفاق می افتد. (برگرفته از فتح الباری)

رقیه شرعیة از قرآن کریم

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

پناه می برم به الله از شیطان رانده شده

به نام الله بخشنده ی مهربان. ستایش مخصوص الله است که پروردگار جهانیان است. بخشنده ی مهربان است. مالک روز جزاء است. تنها تو را

می پرستیم؛ و تنها از تو یاری می جوییم. ما را به راه راست هدایت کن. راه کسانی که بر آنان نعمت دادی؛ نه خشم گرفتگان بر آنها؛ و نه گمراهان.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ
مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا
شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ
الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

پناه می برم به الله از شیطان رانده شده، الله (معبود بر حق است) هیچ معبودی بحق جز او نیست، زنده (و جهان هستی را) نگه دار و مدبر است، نه چرت او را فرا گیرد و نه خواب، آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن اوست کیست که در نزد او جز به فرمان او شفاعت کند؟ آنچه در پیش روی آنان (مخلوقات) و آنچه در پشت سرشان است می داند. و به چیزی از علم او، جز به آنچه بخواهد احاطه نمی یابد، کرسی او آسمانها و زمین را در بر گرفته، و نگاهداری آن دو (زمین و آسمان) بر او گران و دشوار نیاید، و او بلند مرتبه و بزرگ است.

(سورة البقرة / آية الكرسي ٢٥٥)

ءَامِنَ الرَّسُولُ بِمَا أَنزَلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ ۗ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَامِنٌ بِاللَّهِ
 وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ ۗ لَأَنفِرَ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ ۗ وَقَالُوا
 سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ تَفْسًا إِلَّا أُوْسَعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا
 اكْتَسَبَتْ ۗ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ
 عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا
 مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ۗ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا ۗ أَنْتَ مَوْلَانَا
 فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾

پیامبر به آنچه از (سوی) پروردگارش بر او نازل شده، ایمان آورده است، و مؤمنان (نیز) همه به الله و فرشتگان او و کتابهایش و پیامبرانش ایمان آورده اند. (و گفتند:) «میان هیچ یک از پیامبرانش فرق نمی گذاریم» و گفتند: « شنیدیم و اطاعت کردیم. پروردگارا! آمرزش تو را (خواهانیم) و بازگشت به سوی توست.» الله هیچ کس را جز به اندازه توانش تکلیف نمی کند. آنچه (از خوبی) بدست آورده به سود او، و آنچه (از بدی) به دست آورده به زیان اوست. پروردگارا! اگر فراموش یا خطا کردیم، ما را مؤاخذه نکن، پروردگارا! بارگران (و تکلیف سنگین) را بر (دوش) ما مگذار، چنانکه آن را بر (دوش) کسانی که پیش از ما بودند؛ گذاشتی، پروردگارا! آنچه را که طاقت تحمل آن را نداریم بر (دوش) ما مگذار، و ما را بیامرز و به ما رحم فرمای. تو مولا و سرورمایی پس ما را بر گروه کافران پیروز گردان.

(البقرة ۲۸۵-۲۸۶)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ① اللَّهُ الصَّمَدُ ② لَمْ يَكُنْ لَكَ يَدٌ وَلَمْ
يُولَدْ ③ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ④

به نام الله، بخشنده ي مهربان. (ای پیامبر) بگو: او الله یکتا و یگانه است.
الله بی نیاز است (و همه نیاز مند او هستند). نه (فرزندی) زاده و نه زاده شده
است. و هیچ کس همانند و همتای او نبوده و نیست.
(۳ مرتبه-سورة الاخلاص)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ① مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ② وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ
إِذَا وَقَبَ ③ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ④ وَمِنْ
شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ⑤

به نام الله، بخشنده ي مهربان. (ای پیامبر) بگو: به پروردگار سپیده دم پناه می
برم. از شر تمام آنچه آفریده است، و از شر تاریکی شب، آنگاه که همه جا
را فراگیرد. و از شر (زنان جادوگر) که در گره ها می دمنند. و از شر حسود
آنگاه که حسد ورزد.
(۳ مرتبه-سورة الفلق)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ① مَلِكِ النَّاسِ ② إِلَهِي
النَّاسِ ③ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ④ الَّذِي يُوَسْوِسُ
فِي صُدُورِ النَّاسِ ⑤ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ⑥

به نام الله، بخشنده ی مهربان. (ای پیامبر) بگو: پناه می برم به، پروردگار مردم، فرمانروای مردم، (إله و) معبود مردم، از شر (شیطان) وسوسه گر باز پس رونده (به هنگام ذکر الله). همان که در دلهای مردم وسوسه می کند. از جنیان (باشد) و (یا از) آدمیان.
(۳ مرتبه-سوره الناس)

رقیة از سنت رسول ﷺ

دعاهای زیر از سنت برای شفای شخص از شر چشم حسود می باشد:

أَعِيذُكُمْ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ، مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ
عَيْنٍ لَامِئَةٍ

برای حفظ تان به کلمات کامل و بی نقص الله پناه می برم، از شر هر شیطان، و از شر هر آفت سمی و از شر هر چشم حسود.
(صحیح البخاری، ۳۳۷۱)

بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ، مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ، مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ
حَاسِدٍ، اللَّهُ يَشْفِيكَ، بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ

به نام الله روي تو دعا مي خوانم که علاج شوي، از هر چيزي که تو را
اذيت مي کند، از شر هر نفس و يا شر هر چشم حسود، الله تو را شفا دهد،
به نام الله روي تو دعا مي خوانم علاج شوي.
(رياض الصالحين، مسلم، کتاب ۷، حديث ۹۰۸)

بِسْمِ اللَّهِ يُبْرِيكَ، وَمِنْ كُلِّ دَاءٍ يَشْفِيكَ، وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ،
وَشَرِّ كُلِّ ذِي عَيْنٍ

به نام الله (از او مي خواهم)، که تو را از همه ي مريضي ها شفا دهد، و
از شر حسود، هرگاه حسودي کند و از شر هر چشم حسود (حفظ کند).
(صحيح الجامع، ۴۶۷۲، صححه الابناني)

در زير دعاهايي براي درمان بيماري ها و امراض ذکر شده
است:

شخص بايد از الله بخواهد که او را شفا دهد، با گفتن اين دعاها:

اللَّهُمَّ أَذْهِبِ الْبَأْسَ، رَبَّ النَّاسِ، اشْفِ أَنْتَ الشَّاقِيَ لَا شِفَاءَ إِلَّا
شِفَاؤُكَ، شِفَاءَ لَا يُعَادِرُ سَقَمًا

يا الله، اي پروردگار مردم و اي از ميان برنده ي بيماري، - اين بنده را -
شفا ده که شفا دهنده تويي و شفا دهنده اي جز تو وجود ندارد؛ چنان بهبودي و
شفائي عنایت بفرما که هيچ بيماري باقي نگذارد.
(بخاري ۵۷۴۲)

نکته: با دست راست بيمار را لمس کنيد و دعا را بخوانيد. همچنين مي توان
دعا براي خود خواند.

دست خود را روی جایی بگذارید که احساس درد دارید ، و بگویید:

بِسْمِ اللَّهِ (۳) ، أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ (۷)

به نام الله (۳ مرتبه) از دردی که احساس می‌کنم و از شرّ چیزی که می‌ترسم، به عزت و قدرتِ الله پناه می‌برم (۷ مرتبه).
(مسلم ۲۲۰۲)

از ابن عباس رضی الله عنه روایت است: رسول (ﷺ) فرمود: هرکس به عیادتِ بیماری برود که زمانِ مرگش نرسیده باشد و هفت بار نزد او بگوید:

أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ، رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، أَنْ يَشْفِيكَ

از الله بزرگ ، رب عرش بزرگ، می‌خواهم، که تو را شفا دهد.

قطعا الله متعال مریض مذکور را از آن بیماری بهبود می‌بخشد.
(سنن ابی داود ۳۱۰۶ ، صححه الالبانی)

دعاهای دیگر برای حفظ و شفا یافتن :

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ، مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ، وَمِنْ شَرِّ عِبَادِهِ،
وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ، وَأَنْ يَحْضُرُونِ

پناه می برم به کلمات کامل الله، از غضب و عذاب او، و از شر بندگان او، و از وسوسه های شیطان، و از شر حاضر شدنشان (در موقع مرگ).
(الترمذی، ۳۰۲۸)

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

پناه می برم به کلمات کامل و بی نقص الله، از شر هر چیزی که خلق کرده است.
(مسلم، ۵۰)

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لَا يُجَاوِزُهَا بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ
مَا خَلَقَ، وَذَرَأً وَبَرَأً، وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ، وَمِنْ شَرِّ مَا
يَعْرُجُ فِيهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا نَرَأُ فِي الْأَرْضِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَخْرُجُ
مِنْهَا، وَمِنْ شَرِّ فِتَنِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ طَارِقٍ إِلَّا
طَارِقاً يَطْرُقُ بِخَيْرٍ، يَا رَحْمَانُ

پناه می برم به کلمات کامل و بی نقص الله، که چه خوب و چه بد، نمی توانند بر آن غالب شوند، از شر هر چیزی که خلق کرده، آن را درست

کرده ، و آن را پخش کرده است. و از شر هر چیزی که از آسمان نازل می شود، و از شر هر چیزی که بسوی آسمان بالا می رود. و از شر هر چیزی که روی زمین پخش کرده ، و از شر هر چیزی که از آن خارج می شود، و از شر فتنه های شب و روز ، و از شر هر زیارت کننده ی شب، بجز زیارت کننده ای که با خیر می آید، یا رحمان.

(احمد، ۴۹/۳)

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

به نام الله، کسی که با خواندن نام او هیچ چیز نه در زمین و نه در آسمان ضرری نمی رساند و او شنوا و بیناست.

(احمد، ۶۲/۱)

اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، وَمُنزِلَ التُّورَةِ وَالْإِنْجِيلِ، وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ. اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ

یا الله، ای پروردگار ۷ آسمانها، و ای پروردگار عرش عظیم! ای پروردگار ما و پروردگار همه چیز! ای شکافنده دانه و هسته! ای فرو فرستادنده

تورات و انجیل و فرقان [= قرآن]! از شر همه چیز به تو پناه می آورم که زمام همه به دست توست یا الله! تو اولین هستی و قبل از تو چیزی نبوده، و تو آخرین هستی و بعد از تو چیزی نخواهد بود، و تو آشکاری و بالاتر از تو چیزی نیست و تو نهانی و پوشیده تر از تو چیزی نیست، دین ما را برآورده ساز و ما را از فقر رهایی بخش.
(امرتبه/ مسلم، ۲۷۱۳، ابو داود ۵۰۰۱)

چشم حسود

برای درمان کسی که دچار حسادت شده است، دو راه وجود دارد: اگر کسی که به او چشم زده است، مشخص باشد، می توان از او خواسته شود که غسل کند، و از آبی که در غسل استفاده شده است، روی مریض ریخته شود، ولی اگر مشخص نیست، سپس می توان از رقیه و دعاهای ذکر شده در شرع روی مریض خواند.

عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْمُرُنِي أَنْ
أَسْتَرْقِيَ مِنَ الْعَيْنِ .

از عایشه رضی الله عنها روایت است: رسول (ﷺ) به من امر کرد، (یا مردم امر کرد) برای درمان شخصی که چشم خورده است، رقیه روی او خوانده شود.
(صحیح مسلم، ۲۱۹۵)

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ " الْعَيْنُ حَقٌّ
وَلَوْ كَانَ شَيْءٌ سَابِقَ الْقَدَرِ سَبَقْتَهُ الْعَيْنُ وَإِذَا اسْتُغْسِلْتُمْ فَأَغْسِلُوا " .

از ابن عباس رضی الله عنه روایت است: رسول (ﷺ) فرمود: چشم حسد حقیقت است، و اگر چیزی قرار است بر قضاء و قدر سبقت بگیرد، چشم حسد است، و هرگاه از شما خواسته شود، غسل کنید (برای درمان) چشم حسد، باید غسل کنید.
(صحیح مسلم، ۲۱۸۸)

يك اتم پيشگيري بهتر از علاج است

منبع چشم حسد از شیطان است که احساس حسادت و کینه را در دل و ذهن مردم، علیه خانواده و دوستان و نزدیکان قرار می دهد دلیل پنهان این بیماری می تواند این باشد که الله به برخی از مردم ثروت، آرامش و سعادت عطا نموده، کسانی که کوتاه فکر هستند و شیاطین بر آنها غلبه کرده، نسبت به کسانی که الله به آنها نعمت داده است، حسادت می کنند. بنابراین، انسان باید هر روز با به یاد داشتن الله، فراموش نکردن او، و اطاعت کردن از او، از خود حفاظت کند. در آن صورت، و تنها در آن صورت، هیچ کس نمی تواند، او را اذیت کند، و یا بر او سحر کند. حتی خود شیاطین هم نمی توانند به او آسیبی برسانند.

الله در قران مي فرمايد :

وَمَنْ يَعِشْ عَنِ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نَقِيضَ لَهُ، شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ، قَرِينٌ ﴿٣٦﴾

وهرکس از یاد (الله) رحمان غافل (ورویگردان) شود، برای او شیطانی بر می گماریم، پس همواره آن (شیطان) قرین (وهمنشین) او باشد.
(الزخرف ۳۶)

احتیاط از چشم بد قبل از وقوع اشکال ندارد و این تناقضی با توکل بر الله ندارد، در حقیقت این توکل است، زیرا توکل بر الله یعنی اعتماد کردن بر او در حالیکه که شخص از تمام اسباب حلال استفاده کند. رسول (ﷺ) برای حسن و حسین به الله پناه می برد، و می فرمود: پناه می برم به کلمات کامل و بی نقص الله، از شر هر شیطان و از شر هر آفات سمی و از شر هر چشم حسود. (الترمذی، ۲۰۶۰، ابی داود، ۴۷۳۷) همچنین فرمود، ابراهیم علیه السلام برای اسماعیل و اسحاق به الله پناه می برد. (البخاری، ۳۳۷۱) (فتوا الشيخ ابن العثيمين، ۲/۱۱۷، ۱۱۸)

دعا در هنگام غم و اندوه

دعا سلاح مؤمن است

فَاسْتَجِبْنَا لَهُ، وَبَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ، وَكَذَلِكَ نُشَجِّي

الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾

پس دعای او را اجابت کردیم، و از اندوه نجاتش دادیم، و این گونه مؤمنان را نجات می دهیم.

(الانبیاء ۸۸)

دعای یونس علیه السلام ، وقتی در شکم نهنگ بود:

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾

هیچ معبودی جز تو نیست، تو منزهی! بی گمان من از ستمکاران بودم.

(الانبیاء ۸۷)

دعای ایوب علیه السلام ، در هنگام ناراحتی:

أَيُّ مَسْئِفِ الضُّرِّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٨٣﴾

رنج و بیماری به من رسیده است، و تو مهربانترین مهربانانی.
(الانبیاء ۸۳)

ما به عنوان مؤمن هرگز نباید فراموش کنیم که الله دعاها می شنود، و اجابت می کند. گاهی اوقات، حکمت اجابت دعاها خارج از تصورمان می باشد، ولی الله تنها خیر را برایمان می خواهد. توکل بر الله، و تسلیم شدن در برابر اراده او، به مؤمن این امکان را می دهد که از هر طوفانی عبور کند و در برابر مصیبت ایستادگی کند. ما هرگز تنها نیستیم.

أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُ لَكُم
خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أَهْلَهُ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾

(آیا این بتها بهتراند) یا کسی که (دعای) مضطر (= در مانده) را اجابت می کند؛ چون او را بخواند، و گرفتاری را بر طرف می سازد، و شما را جانشینان زمین قرار می دهد، آیا معبودی دیگری با الله است؟! چه اندک پند می گیرید.
(النمل ۶۲)

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾

هیچ معبودی جز تو نیست، تو منزهی! بی گمان من از ستمکاران بودم.
(الانبیاء ۸۷)

رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾

پروردگارا، مرا از قوم ستمکار نجات بده.
(القصص ٢١)

رَبِّ أَنْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿٣٠﴾

پروردگارا! مرا بر قوم مفسدان یاری فرما.
(العنکبوت، ٣٠)

حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾

الله ما را بس است، و بهترین حامی است.
(آل ٣)

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ

معبودی به حق نیست مگر الله بزرگ و بردبار. معبودی به حق نیست مگر
پروردگار عرش بزرگ. معبودی به حق نیست مگر پروردگار آسمانها و
پرودگار زمین و پرودگار عرش بزرگ و والامقام.
(البخاری، ٥٩٨٦)

نکته: تنها دارو، در مواقع ناراحتی، الله را به یاد داشتن است، باید تنها از
او کمک گرفت. این دعاها حاوی کلماتی است برای تسبیح و منزه شمردن
الله از هر عیب و نقص. توصیه می شود، در مواقع ناراحتی و مصیبت از

این دعاها استفاده شود، چون این همین کلماتی است که رسول (ﷺ) آنها را ذکر می نموده در موقع ناراحتی.

اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ أُمَّتِكَ، نَاصِيَتِي بِيَدِكَ، مَاضٍ فِي حُكْمِكَ، عَدْلٌ فِي قَضَاؤِكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي، وَنُورَ صَدْرِي، وَجَلَاءَ حُزْنِي، وَذَهَابَ هَمِّي

یا الله! همانا من بنده تو و فرزند بنده توام و فرزند کنیز توام، زمام امورم در دست (تو کنترل کامل بر من داری)، حکم تو در مورد من حتمی است، قضاء و قدر تو در مورد من عدالت است. تو را به همه اسم هایی می خوانم که از آن توست، و تو آنها را بر خود نهاده ای، یا آنها را در کتاب خودت [قرآن] نازل فرموده ای، یا آن را به یکی از بندگانم آموخته ای و یا علم به آن را مخصوص خود گردانیده ای، [از تو می خواهم] که قرآن را بهار قلب من، نور سینه ام، سبب از بین رفتن اندوهم، و [وسیله] رفع ناراحتی ام قرار دهی.

(ابن حبان ۹۷۲)

يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ، بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيثُ

یا الله همیشه زنده و پایدار، از تو بواسطه ی رحمتت کمک می خواهم.
(الحکیم، ۱۸۷۰)

اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي، لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً

یا الله ، الله رب من است ، هیچ کس برای او شریک قرار نمی دهم.
(ابن حبان ، ۹۷۰)

اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو، فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ
لِي شَأْنِي كُلَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

یا الله امید به رحمت تو دارم، پس مرا یک چشم برهم زدن به حال خود
رها مکن، و همه امورم را اصلاح نما، [که] هیچ معبودی بحق جز تو
نیست.
(ابن حبان، ۸۶۴)

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ، إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

معبودی به «بحق» جز تو وجود ندارد، پاک و منزّه هستی و من از
زمره ی ستمکاران بودم.
(الحکیم، ۱۸۶۲)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ
وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلْبَةِ الرِّجَالِ

یا الله به تو پناه می آورم، از غم و اندوه، از ناتوانی و سستی، و از
بخیلی و ترسوئی، و از ماندن به زیر قرض و تسلط مردان [ظالم].
(البخاری ۵۱۰۹)

اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ، وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ

یا الله، مرا با حلال خود از آنچه حرام کرده ای، کفایت بفرما و به فضل خویش مرا از غیر خود بی نیاز بگردان.

(الترمذی ۶۳۶۳)

اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ، تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ، وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ، وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ، وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ، بِيَدِكَ الْخَيْرُ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَحْمَانُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَحِيمُهُمَا، تُعْطِيهِمَا مَنْ تَشَاءُ، وَتَمْنَعُ مِنْهُمَا مَنْ تَشَاءُ، ارْحَمْنِي رَحْمَةً تُغْنِينِي بِهَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ

یا الله، ای دارنده پادشاهی (و هستی) به هر کس که بخواهی، پادشاهی (و فرمانروایی) می بخشی، و از هر کس بخواهی پادشاهی (و فرمانروایی) را می گیری، و هر کس را بخواهی عزت می دهی، و هر که بخواهی خوار می کنی، همه خوبیها به دست توست، بی شک تو بر هر چیز توانایی. ای رحمان دنیا و آخرت و رحیم هر دو! رحمت دنیا و آخرت را به هر کسی بخواهی می دهی و از هر کسی بخواهی منع می کنی، به من رحمی کن که با آن مرا از رحمت غیر خود بی نیاز کنی.

(الطبرانی ۵۵۸)

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْكَرِيمُ الْحَكِيمُ، سُبْحَانَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

معبودي به حق نیست مگر الله بخشنده و با حکمت. منزّه است الله،
مبارک است الله پروردگار عرش بزرگ. حمد و ستایش برای الله است
رب تمام جهان.
(احمد ۱/۹۱)

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ

یا الله، دورد و سلام و برکت بر نبی مان محمد (ﷺ) بفرست.
(الترمذی ۲۴۵۷)

یاد کردن الله (ﷻ) در صبح و شام

الله سبحانه و تعالی می فرماید:

وَأذْكُرِّيكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ
بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٢٠٥﴾

و پروردگارت را در نفس خود، با تضرع و بیم، و نه با صدای بلند،
در صبحگاهان و شامگاهان، یادکن، و از غافلان مباش.

(الاعراف ۲۰۵)

فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ
غُرُوبِهَا وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ﴿١٣٠﴾

پس (ای پیامبر!) بر آنچه می گویند، صبر کن، و پیش از طلوع آفتاب و
قبل از غروب آن به ستایش پروردگارت تسبیح گوی، و (نیز) در ساعاتی
از شب و اطراف روز تسبیح گوی، باشد که خشنود شوی.

(سورة طه ۱۳۰)

فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَسْتَغْفِرْ لِدُنْيِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَرِ

پس (ای پیامبر) صبر کن، بی گمان وعده الله حق است، و برای گناهت
 آمرزش بخواه و هر صبح و شام به ستایش پروردگارت تسبیح گوی.
 (سورة غافر ۵۵)

إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ

همانا ما کوهها را با او مسخر (و رام) کردیم، که شامگاهان و صبحگاهان
 (با او) تسبیح می گفتند.
 (سورة ص ۱۸)

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "ألا أنبئكم بخير أعمالكم،
 وأزكاها عند مليككم، وأرفعها في درجاتكم، وخير لكم من إنفاق
 الذهب والفضة وخير لكم من أن تلقوا عدوكم فتضربوا أعناقهم،
 ويضربوا أعناقكم؟" قالوا: بلى، قال: "ذكر الله تعالى".

از ابو الدرداء رضي الله عنه روایت است ، رسول صلى الله عليه و سلم
 چنین فرمود: آیا به شما بگویم در مورد بهترین کارهایتان، که ظاهرترین
 است نزد پروردگارتان، که شما را به بالاترین درجات می رساند، که برای
 تان از انفاق طلا و نقره بهتر است ، و برای شما بهتر از این است که با
 دشمنان خود روبرو شوید که گردن آنها را بزنید و آنها گردن شما را بزنند؟
 گفتند: بله، او فرمود : یاد کردن الله.

رياض الصالحين، الترمذي، كتاب ۱۶، حديث ۱۴۱

توجه: این حدیث همچنین درباره مهم بودن ذکر و یاد کردن الله به ما می گوید، زیرا اساس هر کار خوب ذکر و یاد الله، و ابراز ارادت و اطاعت شخص به الله می باشد. بدون این دو، حتی بزرگترین اعمال هم بی فایده است و هیچ ارزشی ندارد. بنابراین، باید همیشه این نکته را در نظر داشته باشیم که به یاد داشتن الله، از همه چیز برتر است.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

پناه می برم به الله از شیطان رانده شده، الله (معبود بر حق است) هیچ معبودی بحق جز او نیست، زنده (و جهان هستی را) نگه دار و مدبر است، نه چرت او را فرا گیرد و نه خواب، آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن اوست کیست که در نزد او جز به فرمان او شفاعت کند؟ آنچه در پیش روی آنان و آنچه در پشت سرشان است می داند. و به چیزی از علم او، جز به آنچه بخواد احاطه نمی یابد، کرسی او آسمانها و زمین را در بر گرفته، و نگاهداری آن دو (زمین و آسمان) بر او گران و دشوار نیاید، و او بلند مرتبه و بزرگ است.

(صحیح الترغیب ۱۶۲)، (سورة البقرة ۲۵۵، آیت الکرسی)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ① اللَّهُ الصَّمَدُ ② لَمْ يَكُنْ لَكَ وَكُفٌ ③
يُولَدُ ④ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ⑤

به نام الله، بخشنده ي مهربان. (ای پیامبر) بگو: او الله یکتا و یگانه است. الله بی نیاز است (و همه نیاز مند او هستند). نه (فرزندی) زاده و نه زاده شده است. و هیچ کس همانند و همتای او نبوده و نیست.

۳ مرتبه. الترمذی، ۳۵۷۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ① مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ② وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ③ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ④ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ⑤

به نام الله، بخشنده ي مهربان. (ای پیامبر) بگو: به پروردگار سپیده دم پناه می برم. از شر تمام آنچه آفریده است، و از شر تاریکی شب، آنگاه که همه جا را فراگیرد. و از شر (زنان جادوگر) که با افسون در گره ها می دمنند. و از شر حسود آنگاه که حسد ورزد.

(۳ مرتبه. الترمذی، ۳۵۷۵)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ① مَلِكِ النَّاسِ ② إِلَهِ النَّاسِ ③ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ④ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ⑤ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ⑥

به نام الله، بخشنده ي مهربان. (ای پیامبر) بگو: پناه مي برم به، پروردگار مردم، فرمانروای مردم، (إله و) معبود مردم، از شر (شیطان) وسوسه گر باز پس رونده (به هنگام ذکر الله). همان که در دل‌های مردم وسوسه می کند. از جنیان (باشد) و (یا از) آدمیان.

(۳ مرتبه. الترمذی، ۳۵۷۵)

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
السَّمَاءِ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

به نام الله، کسی که باخواندن نام او هیچ چیز نه در زمین و نه در آسمان ضرری نمی رساند و او شنوا و بیناست.

(۳ مرتبه. الترمذی، ۳۳۸۸)

اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى
عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ
لَكَ بِبِعْثِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ بِدُنْيَايَ، فَاعْفُرْ لِي، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ
إِلَّا أَنْتَ

یا الله تو پروردگار منی، هیچ معبودی بحق جز تو نیست، تو مرا آفریده ای و من بنده ی تو هستم، و آن قدر که در توانم باشد بر عهد و پیمان و وعده ی تو وفادارم. پناه می برم به تو از شر آن چه که انجام داده ام. اعتراف می کنم به نعمتی که به من داده ای. و به گناهم اعتراف میکنم، پس مرا ببخش، چون هیچ کس جز تو گناهان را نمی بخشد.

(۱ مرتبه. البخاری ۵۹۴۷)

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ

پاك و منزه است الله و ستايش براي اوست.

(۱۰۰ مرتبه البخاري ۶۴۰۵)

أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمَلِكُ اللهُ، وَالْحَمْدُ اللهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ، وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ، وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ، وَسُوءِ الْكِبَرِ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ فِي النَّارِ، وَعَذَابِ فِي الْقَبْرِ

شب را به صبح رسانیدیم، و همه ی جهان برای الله صبح را آغاز نمودند، و سپاس و ستایش تنها برای الله است، هیچ معبود به حقی جز الله نیست ، او یگانه و تنهاست. هیچ شریکی ندارد، پادشاهی و حمد و ستایش تنها از آن اوست ، و او بر هر چیزی تواناست. پروردگارا، من از تو خیر و خوبی هر آنچه در این روز و هر آنچه در (روزهای) بعد از آن می باشد، می طلبم و از شر هر آنچه در این روز و در (روزهای) بعد از آن باشد به تو پناه می برم. پروردگارا به تو پناه می برم از شر سستی و کسالت و بدی پیری (که به خرف و اختلال عقل بیانجامد) پروردگارا به تو پناه می برم از عذاب در آتش و از عذاب در جهنم.

(۱ مرتبه در صبح/ مسلم ۲۷۲۳)

أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمَلِكُ لِلَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا
 شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ
 أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ، وَخَيْرَ مَا بَعْدَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ
 مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ، وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ،
 وَسُوءِ الْكِبَرِ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ فِي النَّارِ، وَعَذَابِ فِي
 الْقَبْرِ

روز را به شب رساندیم، و همه ی جهان برای الله روز را به انتها رساندند،
 و سپاس و ستایش تنها برای الله است، هیچ معبود به حقی جز الله نیست ، او
 یگانه و تنهاست. هیچ شریکی ندارد، پادشاهی و حمد و ستایش تنها از آن
 اوست ، و او بر هر چیزی تواناست. پروردگارا، من از تو خیر و خوبی
 هر آنچه در این شب و هر آنچه در (شب های) بعد از آن می باشد، می
 طلبم و از شر هر آنچه در این شب و در (شب های) بعد از آن باشد به تو
 پناه می برم. پروردگارا به تو پناه می برم از شر سستی و کسالت و بدی
 پیری (که به خرف و اختلال عقل بیانجامد) پروردگارا به تو پناه می برم از
 عذاب در آتش و از عذاب در جهنم.

(۱ مرتبه ، در شام / مسلم ۲۷۲۳)

اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ
 النُّشُورُ

یا الله با قدرت و امر تو شب را به روز رساندیم ، و با قدرت و امر تو روز
 را به شب رساندیم، و با امر و فرمان تو زندگی می کنیم و با امر و فرمان
 تو می میریم و بسوی تو جمع می شویم.

(۱ مرتبه، در صبح / البخاری ۱۱۹۹)

اللَّهُمَّ بِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

يا الله با قدرت و امر تو روز را به شب رساندیم ، و با قدرت و امر تو شب را به روز رساندیم، و با امر و فرمان تو زندگی می کنیم و با امر و فرمان تو می میرم و بازگشت ما به سوی توست.

(۱ مرتبه، در شام/ البخاري ۱۱۹۹)

أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ، وَعَلَى كَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ، وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ، وَعَلَى مِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ، حَنِيفًا مُسْلِمًا، وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

به صبح وارد شدیم بر فطرت پاک اسلام(که دین حق است) و بر کلمه ی اخلاص(کلمه ی توحید لا اله الا الله)، و بر دین پیامبرمان محمد (ﷺ)، و بر آیین پدرمان ابراهیم که (که تنها الله را عبادت می کرد) و فقط تمایل به حق داشت و مسلمان(واقعی) بود و از زمره ی مشرکان نبود.

(۱ مرتبه، در صبح - صحیح الجامع ، صححه الالبانی)

أَمْسَيْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ، وَعَلَى كَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ، وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ، وَعَلَى مِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ، حَنِيفًا مُسْلِمًا، وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

به شب وارد شدیم بر فطرت پاک اسلام(که دین حق است) و بر کلمه ی اخلاص(کلمه ی توحید لا اله الا الله)، و بر دین پیامبرمان محمد(ﷺ)، و بر آیین پدرمان ابراهیم که (که تنها الله را عبادت می کرد)و فقط تمایل به حق داشت و مسلمان(واقعی) بود و از زمره ی مشرکان نبود.

(۱ مرتبه، در شام- صحیح الجامع ۴۶۷۴، صححه الالبانی)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ، فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ، فِي دِينِي وَدُنْيَايَ، وَأَهْلِي وَمَالِي، اللَّهُمَّ
 اسْتُرْ عَوْرَاتِي، وَآمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ،
 وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ
 بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي

یا الله من از تو بخشش و عافیت-حفاظت(سلامتی از هر بیماری ، و نجات از هر بلا و مصیبت) را در دنیا و آخرت می خواهم. یا الله من از تو بخشش و حفاظت را در دینم، و در امور دنیوی ام، و خانواده و مالم می طلبم. یا الله عیب و نقص و کوتاهی هایم را بپوشان و ترس(و وحشت) مرا به امنیت و آرامش تبدیل نما. یا الله مرا را از روبرو، و از پشت سر، و از سمت راست و چپ و از بالایی (سرم) محافظت فرما و پناه می برم به عظمت و بزرگی تو از اینکه ناگهان و غافلانه از زیر پایم(مورد) هدف قرار گیرم) و کشته شوم(و یا اینکه در زمین فرو روم).

(۱ مرتبه، ابن ماجه ۳۸۷۱)

اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، رَبِّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكُهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَشَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَه.

یا الله ، ای پدید آورنده ی آسمان ها و زمین ، داننده ی نهان و آشکار ، هیچ معبود به حقی جز تو نیست. پرودگار هر چیز و مالک آن هستی. به تو پناه می برم از شر نفس خود، و از شر شیطان و شرک او.

(۱ مرتبه، البخاری، آداب المفرد ۱۲۰۲)

يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ، بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيثُ، أَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ

يا الله همیشه زنده و پایدار، از تو بواسطه ی رحمتت کمک می خواهم. همه ی امورم را اصلاح فرما و مرا به اندازه ی یک چشم به هم زدن، به حال خود رها نکن.

(۱ مرتبه، صحیح الترغیب ۶۶۱، حسنه الالبانی)

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

از الله طلب مغفرت می کنم، و بسوی او با توبه باز می گردم.

(۱۰۰ مرتبه، صحیح الجامع ۹۹۴، صححه الالبانی)

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

هیچ کس لایق عبادت نیست، جز الله یگانه و شریک ندارد. فرمانروایی و ستایش از آن اوست و او بر هر چیز تواناست.

(۱۰۰ مرتبه، موطأ مالك، كتاب ۱۵، حدیث ۴۹۲)

(۱۰۰ مرتبه)

الله منزه است

سُبْحَانَ اللَّهِ

(۱۰۰ مرتبه)

تمام حمد و ستایش برای الله است

الْحَمْدُ لِلَّهِ

(۱۰۰ مرتبه)

هیچ معبودی بحق نیست جز الله

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

(۱۰۰ مرتبه)

اللَّهُ أَكْبَرُ

الله بزرگ تر است

(صحیح الترغیب ۱۵۵۳، صححه الالبانی)

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ: عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا نَفْسِهِ، وَزِنَةَ عَرْشِهِ،
وَمَدَادَ كَلِمَاتِهِ

پاك و منزه است الله و ستایش برای اوست: به تعدا مخلوقاتش، به [میزان]
رضایتش، و اندازه ی وزن عرشش و [به اندازه] مرکب [لازم برای نوشتن]
کلماتش.

(۳ مرتبه، در صحیح - صحیح مسلم ۲۷۲۶)

رَضِيْتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ ﷺ نَبِيًّا

راضی هستم ، که الله پروردگارم ، اسلام دینم ، و محمد (ﷺ) ، پیامبرم
باشد.

(۳ مرتبه، الترمذی ۳۳۸۹)

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

پناه می برم به کلمات کامل الله، از شر هر چیزی که خلق کرده است.

(۳ مرتبه، در شام - صحیح مسلم کتاب ۴۸، حدیث ۷۳)

اذکار قبل از خواب

قبل از خواب خواندن سوره های اخلاص، الناس و فلق خیلی مهم است، دستان خود با هم جمع می کنیم، و آن را بر کف دستان خود می خوانیم، و بر آن می دمیم، سپس بر بدن خود مسح می کنیم.

عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ كُلَّ لَيْلَةٍ جَمَعَ كَفَيْهِ ثُمَّ نَفَثَ فِيهِمَا فَقَرَأَ فِيهِمَا {قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ} و {قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ} و {قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ} ثُمَّ يَمْسَحُ بِهِمَا مَا اسْتَطَاعَ مِنْ جَسَدِهِ يَبْدَأُ بِهِمَا عَلَى رَأْسِهِ وَوَجْهِهِ وَمَا أَقْبَلَ مِنْ جَسَدِهِ يَفْعَلُ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ.

از عایشه رضی الله عنها روایت است، هر شب که رسول (ﷺ) به رختخوابش می رفت، دو دستش را در کنار هم قرار می داد و در آنها می دمید و «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ»، «قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ» و «قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ» را در دستانش می خواند و سپس با دستانش هر جا از بدنش را که می توانست، مسح می نمود و ابتدا از سر و صورت و قسمت جلوی بدنش آغاز می کرد؛ و این کار را سه بار انجام می داد.

(صحیح البخاری ، 5017)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ① اللَّهُ الصَّمَدُ ② لَمْ يَكُنْ لَكَ يَدٌ وَلَمْ يُولَدْ ③ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ④

به نام الله، بخشنده ی مهربان. (ای پیامبر) بگو: او الله یکتا و یگانه است. الله بی نیاز است (و همه نیاز مند او هستند). نه (فرزندی) زاده و نه زاده شده است. و هیچ کس همانند و همتای او نبوده و نیست.

(۳ مرتبه، البخاری ۶۳۱۹)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ① مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ② وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ③ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ④ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ⑤

به نام الله، بخشنده ی مهربان. (ای پیامبر) بگو: به پروردگار سپیده دم پناه می برم. از شر تمام آنچه آفریده است، و از شر تاریکی شب، آنگاه که همه جا را فراگیرد. و از شر (زنان جادوگر) که با افسون در گره ها می دمند. و از شر حسود آنگاه که حسد ورزد.

(۳ مرتبه، البخاری ۶۳۱۹)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ① مَلِكِ النَّاسِ ② إِلَهِ النَّاسِ ③ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ④ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ⑤ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ⑥

به نام الله، بخشنده ی مهربان. (ای پیامبر) بگو: پناه می برم به، پروردگار مردم، فرمانروای مردم، (إله و) معبود مردم، از شر (شیطان) و سوسه گر باز پس رونده (به هنگام ذکر الله). همان که در دلهای مردم و سوسه می کند. از جنیان (باشد) و (یا از) آدمیان.

(۳ مرتبه، البخاری ۶۳۱۹)

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

به الله پناه می برم از شیطان رانده شده. الله (معبود بر حق است) هیچ معبودی بحق جز او نیست، زنده (و جهان هستی را) نگه دار و مدبر است، نه چرت او را فرا گیرد و نه خواب، آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن اوست کیست که در نزد او جز به فرمان او شفاعت کند؟ آنچه در پیش روی آنان و آنچه در پشت سرشان است می داند. و به چیزی از علم او، جز به آنچه بخواد احاطه نمی یابد، کرسی او آسمانها و زمین را در بر گرفته، و نگاهداری آن دو (زمین و آسمان) بر او گران و دشوار نیاید، و او بلند مرتبه و بزرگ است.

(البقرة - آية الكرسي ۲۰۰ - البخاری ۳۲۷۵)

ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ، وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَامَنَ بِاللَّهِ
 وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ، لَا يَفْرُقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ، وَقَالُوا
 سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٣٨٥﴾
 لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا
 كَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ
 عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا
 مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ، وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا
 فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٣٨٦﴾

پیامبر به آنچه از (سوی) پروردگارش بر او نازل شده، ایمان آورده است،
 و مؤمنان (نیز) همه به الله و فرشتگان او و کتابهایش و پیامبرانش ایمان
 آورده اند. (و گفتند:) «میان هیچ یک از پیامبرانش فرق نمی گذاریم» و
 گفتند: « شنیدیم و اطاعت کردیم. پروردگارا! آمرزش تو را (خواهانیم) و
 بازگشت به سوی توست». الله هیچ کس را جز به اندازه توانش تکلیف نمی
 کند. آنچه (از خوبی) بدست آورده به سود او، و آنچه (از بدی) به دست
 آورده به زیان اوست. پروردگارا! اگر فراموش یا خطا کردیم، ما را مؤاخذ
 نکن، پروردگارا! بارگرا (و تکلیف سنگین) را بر (دوش) ما مگذار،
 چنانکه آن را بر (دوش) کسانی که پیش از ما بودند؛ گذاشتی، پروردگارا!
 آنچه را که طاقت تحمل آن را نداریم بر (دوش) ما مگذار، و ما را بیامرز
 و به ما رحم فرمای. تو مولا و سرورمایی پس ما را بر گروه کافران
 پیروز گردان.

(۱ مرتبه، البقرة ۲۸۵-۲۸۶- البخاری ۵۰۵)

بِاسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنْبِي، وَبِكَ أَرْفَعُهُ، فَإِنْ أَمْسَكَتَ نَفْسِي
فَارْحَمْهَا، وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا، بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ

با نام تو یا رب، روی یک دست می خوابم، و با نام تو بلند می شوم، و اگر
روح مرا بگیري، به آن رحم فرما، و اگر آن را برگرداندي ، آن را حفظ کن،
چنان که بندگان درستکار خود را حفظ می کنی.
(۱ مرتبه ، البخاري و مسلم، رياض الصالحين ، كتاب ۱۶ ، حديث ۱۴۶۰)

اللَّهُمَّ إِنَّكَ خَلَقْتَ نَفْسِي وَأَنْتَ تَوَفَّاهَا، لَكَ مَمَاتُهَا وَمَحْيَاهَا، إِنَّ
أَحْيَيْتَهَا فَاحْفَظْهَا، وَإِنْ أَمَتَهَا فَاغْفِرْ لَهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ

یا الله ، تو نفس مرا خلق کرده ای ، و تو آن را می گیری ، برای تو مرگ
و زندگی آن است ، اگر آن را زندگی می دهی، پس آن را حفظ کن ، و اگر
آن را مرگ می دهی، پس آن را ببخش، یا الله من از تو طلب عافیت -
سلامتی می کنم.
(۱ مرتبه ، مسلم ۲۷۱۲)

اللَّهُمَّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ

یا الله مرا از عذابت حفظ کن، روزی که بندگان را دوباره زنده خواهی
کرد.

(۳ مرتبه ، رياض الصالحين، الترمذي، كتاب ۱۶ ، حديث ۱۴۶۴)

بِسْمِكَ اللَّهُمَّ أَمُوتُ وَأَحْيَا

با نام تو یا الله ، می میرم و زندگی می کنم.
(۱ مرتبه ، البخاری ۷۳۹۴)

(۳۳ مرتبه)	الله منزّه است	سُبْحَانَ اللَّهِ،
(۳۳ مرتبه)	و تمام حمد و ستایش برای الله است	وَالْحَمْدُ لِلَّهِ،
(۳۴ مرتبه)	و الله بزرگ تر است	وَاللَّهُ أَكْبَرُ

(البخاری ۶۳۱۸)

اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، وَمُنزِلَ التُّورَةِ وَالْإِنْجِيلِ، وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ. اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ

یا الله، ای پروردگار ۷ آسمانها، و ای پروردگار عرش عظیم! ای پروردگار ما و پروردگار همه چیز! ای شکافنده دانه و هسته! ای فرو فرستادننده تورات و انجیل و فرقان [= قرآن]! از شر همه چیز به تو پناه میآورم که زمام همه به دست توست. یا الله! تو اولین هستی و قبل از تو چیزی نبوده، و تو آخرین هستی و بعد از تو چیزی نخواهد بود، و تو آشکاری و بالاتر از

تو چیزی نیست و تو نهانی و پوشیده تر از تو چیزی نیست، دین ما را برآورده ساز و ما را از فقر رهایی بخش.
(۱ مرتبه، مسلم ۲۷۱۳)

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا، وَكَفَانَا، وَآوَانَا، فَكَمْ مِمَّنْ لَا كَافِيَ
لَهُ وَلَا مُؤْوِي

حمد و ستایش برای الله است، کسیکه ما را غذا می دهد، و می نوشاند، و برای ما کافی است، و ما را پناه می دهد، و چه بسیار هستند، کسی آنها را کفایت نیست، و نه پناه دهنده ای.
(۱ مرتبه، مسلم ۲۷۱۵)

خواندن سوره السجدة و سوره الملك هر شب قبل از خواب.
(آداب المفرد ۹۱۷، صححه الالبانی)

اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكُهُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ
الشَّيْطَانِ وَشَرِّكِهِ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا، أَوْ أُجْرَهُ إِلَى
مُسْلِمٍ

یا الله، ای پدید آورنده ی آسمان ها و زمین، داننده ی نهان و آشکار، هیچ معبود به حقی جز تو نیست. پروردگار هر چیز و مالک آن هستی. به تو پناه می برم از شر نفس خود، و از شر شیطان و شرک او، (و پناه می برم به تو از اینکه بر نفس خود بدی (و یا گناهی را) مرتکب شوم یا به مسلمانی بدی برسانم) و یا سبب به گناه افتادن او شوم).
(۱ مرتبه، سنن ابو داود، ریاض الصالحین، کتاب ۱۶، حدیث ۱۴۵۴)

اللَّهُمَّ أَسَلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ، وَوَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ،
وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ، لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ،
أَمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ

يا الله، نفسم را تسليم تو مي كنم، و امورم را به تو مي سپارم ، و صورتم را بسوي تو مي گردانم، و پشتم را با تكيه كردن بر تو مي گذارم، اميد به تو و ترس از تو دارم. هيچ پناهي نيست، و هيچ فراري نيست از تو، جز بسوي تو ، ايمان دارم به كتابت(قران) كه آن را نازل کرده اي و پيامبرت كه او را فرستاده اي.

(۱ مرتبه ، البخاري و مسلم، رياض الصالحين، كتاب ۱۶، حديث ۱۴۶۲)

دعاهای بعد از نماز

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ
از الله طلب استغفار می کنم.

(۳ مرتبه، سنن ابی داود ۱۰۱۲، صححه الالبانی)

اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ ، وَمِنْكَ السَّلَامُ ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
یا الله، تو (از هر عیب و نقص و ناتوانی و ناشایستی و شریک) سالم هستی
و سلامتی از طرف توست؛ والا مقام و مبارکی؛ ای صاحب شکوه و
بزرگواری.

(سنن ابی داود ۱۰۱۲، صححه الالبانی)

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِي لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ
مِنْكَ الْجَدُّ.

هیچ کس لایق عبادت نیست، جز الله یگانه و شریک ندارد. فرمانروایی و
ستایش از آن اوست و او بر هر چیز تواناست. یا الله آنچه را که تو عنایت
کنی، هیچکس نمی تواند جلوی آن را بگیرد و چیزی را که تو منع کنی،
کسی نمی تواند آن را عطا کند. و هیچ صاحب سرمایه ای را سرمایه اش
از عذاب تو نجات نمی دهد.

(صحیح البخاری ۸۴۴)

لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، لَهُ النِّعْمَةُ وَلَهُ الْفَضْلُ وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ.

هیچ کس لایق عبادت نیست، جز الله یگانه و شریک ندارد. فرمانروایی و ستایش از آن اوست و او بر هر چیز تواناست. هیچ قدرت و قوتی وجود ندارد، جز از جانب الله. معبود برحقى جز الله وجود ندارد؛ هیچ چیز و هیچکس جز او را عبادت نمی کنیم؛ نعمت و کمال و لطف و احسان، همه از آن اوست و ستایش نیکو، برای اوست. معبود برحقى جز او وجود ندارد و با اخلاص در دین و عبادت، تنها او را می خوانیم؛ هرچند برای کافران ناخوشایند باشد.

(صحیح مسلم ۱۰۹۴)

سُبْحَانَ اللَّهِ

پاك و منزّه است الله

(۳۳ مرتبه)

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

و حمد و ستایش برای الله است

(۳۳ مرتبه)

وَاللَّهُ أَكْبَرُ

و الله بزرگ ترین است

(۳۳ مرتبه)

(ریاض الصالحین ، البخاری و مسلم ، کتاب ۱ ، حدیث ۵۷۳)

و يك مرتبه تا ذكر به ۱۰۰ برسد:

لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

هیچ کس لایق عبادت نیست، جز الله یگانه و شریک ندارد. فرمانروایی و ستایش از آن اوست و او بر هر چیز تواناست.

هر کسی چنین کند: رسول (ﷺ) می فرماید: "گناهان او بخشیده می شود، حتی اگر به اندازه ی کف های دریا باشد. (اینجا اشاره به گناهای صغیره (کوچک) می باشد، گناهای کبیره (بزرگ) نیاز به توبه دارد).
(صحیح مسلم ۵۹۷)

نکته: برای نماز صبح و مغرب، سوره اخلاص، سوره فلق و سوره ناس ۳ مرتبه خوانده می شود، و برای باقی نمازهای فرض تنها ۱ مرتبه خوانده می شود.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ① اللَّهُ الصَّمَدُ ② لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا ③
 يُؤَلَّدُ ④ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ⑤

به نام الله، بخشنده ی مهربان. (ای پیامبر) بگو: او الله یکتا و یگانه است. الله بی نیاز است (و همه نیاز مند او هستند). نه (فرزندی) زاده و نه زاده شده است. و هیچ کس همانند و همتای او نبوده و نیست.

(۳ مرتبه - البخاری ۶۳۱۹)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ① مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ② وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ
 إِذَا وَقَبَ ③ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ④ وَمِنْ
 شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ⑤

به نام الله، بخشنده ي مهربان. (ای پیامبر) بگو: به پروردگار سپیده دم پناه می برم. از شر تمام آنچه آفریده است، و از شر تاریکی شب، آنگاه که همه جا را فراگیرد. و از شر (زنان جادوگر) که با افسون در گره ها می دمنند. و از شر حسود آنگاه که حسد ورزد.

(۳ مرتبه - البخاري ۲۳۱۹)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ① مَلِكِ النَّاسِ ② إِلَهِ
 النَّاسِ ③ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ④ الَّذِي يُوَسْوِسُ
 فِي صُدُورِ النَّاسِ ⑤ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ⑥

به نام الله، بخشنده ي مهربان. (ای پیامبر) بگو: پناه می برم به، پروردگار مردم، فرمانروای مردم، (إله و) معبود مردم، از شر (شیطان) وسوسه گر باز پس رونده (به هنگام ذکر الله). همان که در دل‌های مردم وسوسه می کند. از جنیان (باشد) و (یا از) آدمیان.

(۳ مرتبه - سنن النسائي ۱۳۳۶)

نکته: آیت الکرسي ۱ مرتبه بعد از هر نماز فرض خوانده می شود.

از أبي امامه روایت رضي الله عنه است: رسول (ﷺ) فرمود: "هر کسی آیت الکرسي را بلافاصله بعد از نماز فرض بخواند، هیچ چیز بین او، وارد شدنش به بهشت نخواهد بود، جز مرگ.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي
 السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ
 مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا
 شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ
 الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

پناه می برم به الله از شر شیطان رانده شده. الله (معبود بر حق است) هیچ
 معبودی بحق جز او نیست، زنده (و جهان هستی را) نگه دار و مدبر
 است، نه چرت او را فرا گیرد و نه خواب، آنچه در آسمانها و آنچه در
 زمین است از آن اوست کیست که در نزد او جز به فرمان او شفاعت کند؟
 آنچه در پیش روی آنان و آنچه در پشت سرشان است می داند. و به چیزی
 از علم او، جز به آنچه بخواهد احاطه نمی یابد، کرسی او آسمانها و زمین
 را در بر گرفته، و نگاهداری آن دو (زمین و آسمان) بر او گران و دشوار
 نیاید، و او بلند مرتبه و بزرگ است.

(البقرة، آیه الكرسي ۲۵۵ - صحيح الجامع ۶۴۶۴، صححه لالباني)

هر کدام ۱۰ مرتبه ذکر شود (علاوه بر ۳۳ مرتبه که از قبل ذکر شده است):

سُبْحَانَ اللَّهِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ
 اللَّهُ أَكْبَرُ

پاک و منزّه است الله
 حمد و ستایش برای الله است

الله بزرگ ترین است

(آداب المفرد، کتاب ۱، حدیث ۱۲۱۶)

اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ ، وَشُكْرِكَ ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ

یا الله به من کمک کن تو را یاد کنم ، و تو را شکر کنم و به بهترین شکل تو را عبادت کنم.

(سنن ابی داود ۱۵۲۲، صححه الالبانی)

برای نماز صبح، دعا بعد از نماز صبح گفته شود، قبل از اینکه شخص صحبت کند، و اینکه شخص پاهای خود را از مکان خود تکان نداده باشد:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

هیچ معبودی لایق عبادت نیست جز الله، شریک ندارد، مالکیت از آن اوست و ستایش از آن اوست، زنده می کند، و می میراند، و او بر همه چیز قادر است.

(۱۰ مرتبه - جمیع الترمذی ۳۴۷۴)

برای نماز مغرب: بعد از به اتمام رساندن نماز مغرب گفته شود.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

هیچ معبودی لایق عبادت نیست جز الله، شریک ندارد، مالکیت از آن اوست و ستایش از آن اوست، زنده می کند، و می میراند، و او بر همه چیز قادر است.

(۱۰ مرتبه - جمیع الترمذی ۳۵۳۴)

بعد از فجر و مغرب

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا ، وَرِزْقًا طَيِّبًا ، وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا

یا الله ، از تو علم مفید، روزی طاهر ، و عملی که قبول درگاه تو باشد را
می طلبم.

(سنن ابن ماجه، کتاب ۵، حدیث ۹۷۸)

منابع

- أورد أهل السنة و الجماعة - مؤيد عبد الفتاح حمدان
- صحيح الكلم الطيب - محمد ناصر الدين الألباني

Mobile App

The Mobile App for this book can be downloaded on iPhone and Android devices under the name 'Precious Dhikr'.

مركز السلام الإسلامي

AL SALAM ISLAMIC CENTER

COPYRIGHT © 2023

BY AL SALAM ISLAMIC CENTER.

ALL RIGHTS RESERVED

WWW.MARKAZALSALAM.COM

THIS BOOK IS NOT FOR SALE.